

**Norbert
Delman**

**Małgorzata
Goliszewska**

**Bartek
Górny**

**Laura
Grudniewska**

**Marta
Hryniuk**

**Kornel
Jarczy**

**Tomasz
Koszewnik**

**Dorota
Kozieradzka**

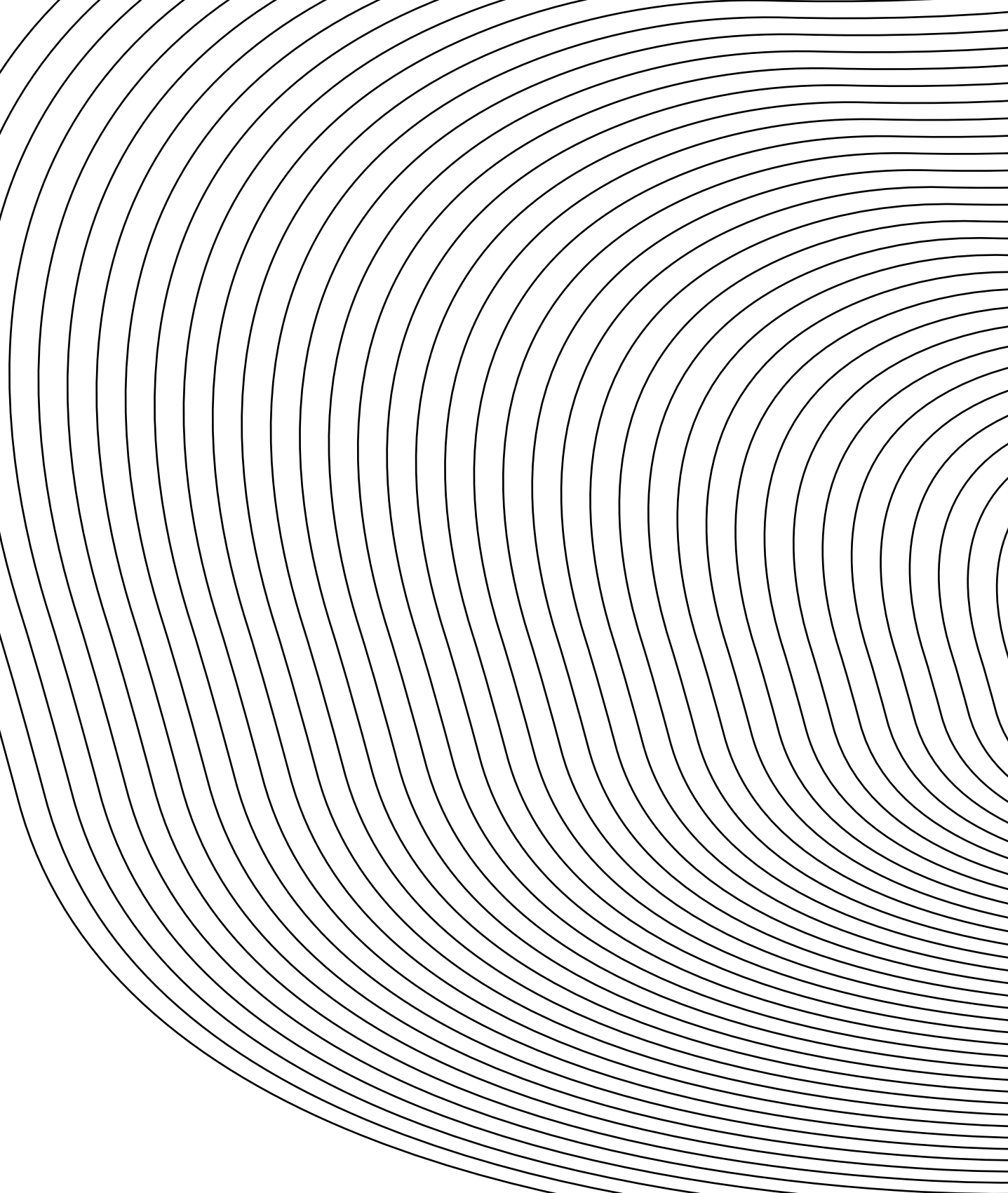
**Maciej
Nowacki**

**Magdalena
Łazarczyk**

**Karolina
Melnicka**

**Cyryl
Polaczek**

**Stach
Szumski**





FORCE FIELD
EMERGING POLISH ARTISTS

**WYSTAWA FORCE FIELD TO POKAZ
ENERGII, ŚMIAŁOŚCI I WAGI AKTUALNEJ
SZTUKI POLSKIEJ.**

**UCZESTNIKÓW WYSTAWY FORCE FIELD
WYBRALIŚMY, SPOŚRÓD 43 ARTYSTÓW
BIORĄCYCH UDZIAŁ W LATACH 2013-2018
W PROJEKCIE SOON – GŁÓWNEJ INICJATYWIE
FUNDACJI RODZINY STARAKÓW
W OBSZARZE MECENATU
MŁODEJ SZTUKI POLSKIEJ.**

**PREMIEROWE PROJEKTY 13 ARTYSTÓW,
KTÓRE POWSTAWAŁY SPECJALNIE NA
POTRZEBY TEJ PREZENTACJI I KTÓRYCH
PRODUKCJĘ UFUNDOWAŁA FUNDACJA
RODZINY STARAKÓW, SKŁADAJĄ SIĘ NA
ZAJMUJĄCĄ I WIELOWYMIAROWĄ NARRA-
CJĘ O TERAŹNIEJSZOŚCI, PRZESZŁOŚCI
I PRZYSZŁOŚCI.**

**THE FORCE FIELD EXHIBITION IS
A DEMONSTRATION OF THE ENERGY, WEIGHT
AND BOLDNESS OF POLISH CONTEMPORARY ART.**

**WE HAVE SELECTED THE PARTICIPANTS
IN THE FORCE FIELD EXHIBITION FROM
AMONG 43 ARTISTS WHO WERE
INVOLVED IN THE SOON PROJECT:
THE MAIN INITIATIVE OF THE STARAK
FAMILY FOUNDATION DEDICATED TO THE
PATRONAGE OF YOUNG POLISH ART
IN 2013-2018.**

**THE PREMIERE PROJECTS OF THIRTEEN
ARTISTS, CREATED SPECIFICALLY FOR
THIS PRESENTATION SPONSORED BY THE
STARAK FAMILY FOUNDATION, COMPRISE
A CAPTIVATING AND MULTI-FACETED
NARRATIVE REGARDING THE PRESENT,
PAST AND FUTURE.**

JERZY STARAK

ZAŁOŻYCIEL FUNDACJI RODZINY STARAKÓW

Zawsze fascynowali mnie twórcy i ich dzieła. Zauważam wiele podobieństw między sztuką, nauką i biznesem. To właśnie kontakt ze sztuką pozwala inaczej spojrzeć na bieżące sprawy. Z perspektywy czasu i doświadczeń wyraźnie dostrzegam potencjał, który tkwi w młodych ludziach, bez względu na dziedzinę, w której się rozwijają. Międzypokoleniowa wymiana myśli i doświadczeń była dla mnie zawsze inspiracją do twórczego myślenia w biznesie. Niestandardowe i innowacyjne podejście do świata młodego pokolenia, ich niepokorny punkt widzenia oraz dystans do panujących wokół reguł budzą mój nieustanny podziw. Wiem, że talent, nawet ten wsparty pracowitością i ambicją nie zawsze daje gwarancję sukcesu. Młody, zdolny człowiek potrzebuje uwagi, zaufania i poczucia bezpieczeństwa.

Jestem dumny z dotychczasowych działań *Fundacji Rodziny Staraków*. Cieszę się, że budowana od wielu lat przyjazna i partnerska przestrzeń pomaga stworzyć optymalne warunki rozwoju dla tych utalentowanych artystów. Wystawa Force Field w Wenecji jest najlepszym przykładem realizacji ich marzeń i pomysłów w wymiarze światowym.

Ars longa, vita brevis - jak brzmi stara sentencja Hipokratesa motto artystów i ich mecenasów. Gratuluję i dziękuję wszystkim uczestnikom. Cieszę się, że mogę towarzyszyć Wam na tym etapie twórczej przygody.

JERZY STARAK

FOUNDER OF THE STARAK FAMILY FOUNDATION

Artists and their works have always been a source of fascination for me. I have observed numerous similarities between art, science and business. Contact with art that lets us look at everyday affairs from a different angle. From the standpoint of time and personal experience, I can clearly see the potential hidden in young people, regardless of their chosen field. The exchange of ideas between generations has continually inspired my creative thinking in business. The young generation's defiant point of view, their distance from the prevailing rules and their non-standardized, innovative approach to the world arouse my constant admiration. I am aware that talent, even when fueled by ambition and hard work, does not always guarantee success. Young and gifted people need attention, trust and security.

I am proud of the past contributions of the Starak Family Foundation and I am pleased that the friendly atmosphere of collaboration that has been built up over the years has created optimal conditions for the development of these talented artists. The Force Field exhibition in Venice is the best demonstration of the realisation of their dreams and ideas on the global scene.

Ars longa, vita brevis - an old aphorism by Hippocrates, and the motto of artists and their patrons. I would like to congratulate and thank all the participants. I am happy to accompany you at this stage of your creative adventure.

**MŁODZI NIE MAJĄ WYSTARCZAJĄCEJ
ROZWAGI I DLATEGO WYZNACZAJĄ SOBIE
NIEMOŻLIWE CELE - I OSIĄGAJĄ JE,
POKOLENIE ZA POKOLENIEM**

Pearl S. Buck

ELŻBIETA DZIKOWSKA

PREZES FUNDACJI RODZINY STARAKÓW

Rozwijanie zainteresowań, których przedmiotem jest sztuka współczesna, nierozzerwalnie wiąże się dla mnie z poznawaniem młodego pokolenia artystów. Ujmuję mnie ich energia, bezkompromisowość oraz otwartość. Często bywam przez nich zaskakiwana - tematami, po które sięgają, inspiracjami, które przywołują, estetyką, w której się poruszają. Jest to fascynujące, czasem trudne, niemniej to co aktualnie dzieje się w sztuce jest zawsze miarą i wykładnią czasów, w których żyjemy.

Od początku działalności Fundacji chcieliśmy podjąć się roli mecenasa młodych utalentowanych twórców. To właśnie z myślą o nich powstał w 2013 roku projekt SOON. W założeniu jest to dynamiczna i otwarta na eksperyment przestrzeń, w formie zmieniających się co miesiąc ekspozycji. Bardzo ważnym aspektem wybieranych wypowiedzi jest umiejętność wpisania się w nurt site-specific, z uwzględnieniem zarówno architektury, jaki i funkcji miejsca. Do chwili obecnej zmierzyło się z tym wymagającym zadaniem już kilkudziesięciu artystów. Dzięki nim budynek Spectra zyskał wyjątkową, pulsującą energią i kreatywnością przestrzeń, gdzie pracownicy i goście mają okazję śledzić linie i kierunki zainteresowań najmłodszego pokolenia twórców.

Projekt SOON ma dla mnie bardzo osobiste znaczenie. Z zaangażowaniem włączam się w przebieg wyboru oraz przygotowanie każdej realizacji i niecierpliwie czekam na kolejne zgłoszenia. Uważnie śledzę późniejsze osiągnięcia wszystkich artystów, ciesząc się z każdego ich sukcesu.

Chcąc wzmocnić pole oddziaływania projektu SOON i umożliwić artystom prezentację twórczości znacznie szerzej, zdecydowaliśmy o organizacji wystawy Force Field. Na podstawie dwuetapowych eliminacji do wystawy zaprosiliśmy 13 artystów, wybranych spośród dotychczasowych uczestników projektu. Z dumą prezentujemy ich w Wenecji, jako czołówkę i wyjątkową reprezentację, tego co w polskiej młodej sztuce dzisiaj ważne i ciekawe.

**THE YOUNG DO NOT KNOW ENOUGH TO BE
PRUDENT, AND THEREFORE THEY ATTEMPT
THE IMPOSSIBLE AND ACHIEVE IT,
GENERATION AFTER GENERATION**

Pearl S. Buck

ELŻBIETA DZIKOWSKA

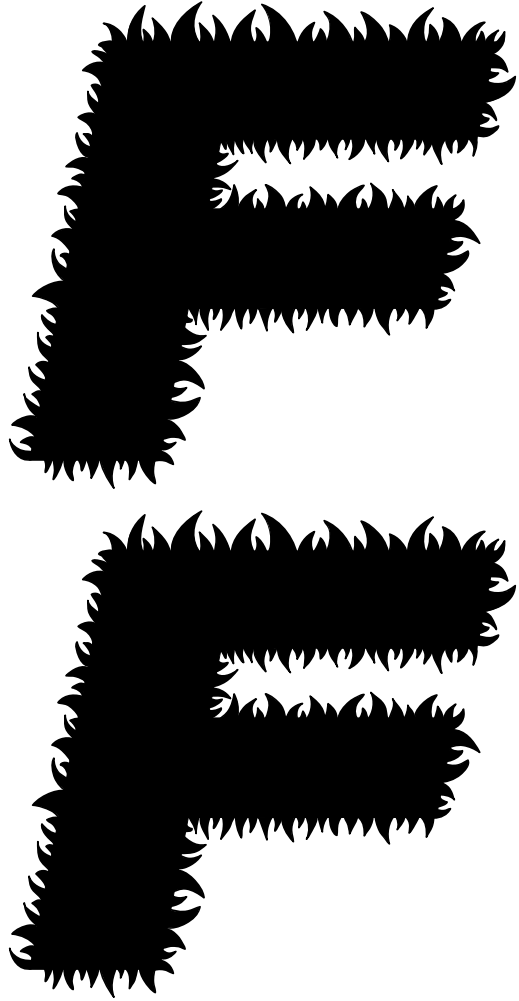
PRESIDENT OF THE BOARD OF THE FOUNDATION

Since the beginning of the Stark Family Foundation's activity we have undertaken the role of a patron of young talented artists. It was with them in mind that the SOON project was launched in 2013. It is intended to be a dynamic space open to experimentation, in the form of exhibitions changing every month. A very important aspect of the selected expressions is the ability to fit into the site-specific trend, taking into account both the architecture and the function of the place.

Until now, several dozen artists have already contended with this demanding task. Thanks to them, the Spectra building has acquired an exceptional space, vibrant with energy and creativity, where guests and employees have an opportunity to follow the lines and directions of interests of the youngest generation of artists. For me, close cooperation with young artists is every time a personal experience filled with emotions. Their openness captivates me, their intransigence astounds me and I admire them for their creative energy. I am often surprised by them with the topics they pursue, the inspirations they invoke, the aesthetics in which they navigate. It is fascinating, sometimes difficult, but nevertheless what happens in art right now is always a measure and interpretation of times in which we are living.

The SOON project is of a very personal importance to me. I participate in the course of selection and preparation of each piece with commitment and I wait impatiently for successive applications. I carefully follow the later achievements of all artists and enjoy their every success. Wishing to enhance the field of impact of the SOON project and to allow artists to present their works to a wider audience, we have decided to organise the Force Field exhibition.

Based on two-stage qualifiers for the exhibition, we have invited 13 artists chosen from the past participants in the project. We are proudly presenting them in Venice as the cutting edge, an exceptional representation of the most significant and interesting aspects of young Polish art today.



Wystawa Force Field jest próbą uchwycenia wspólnego mianownika dla łączącej wszystkich artystów podmiotowej optyki rzeczywistości. W większości kierują bowiem swoją uwagę w stronę afektywnych doświadczeń, osobistych relacji, intymnych emocji. Sztuka ma dla nich moc pola siłowego, wytwarzającego alternatywną strefę dla nieskrępowanego i kreatywnego rozwoju, bezpieczną przestrzeń. Zdają się akceptować fakt, że sztuka nie ma twardych narzędzi pozwalających zażegnać polityczne, społeczne, czy ekologiczne kryzysy, których są zarówno świadkami, jak i uczestnikami.

CZY TO CELOWE I PRZEZORNE WYCOFANIE JEST OZNAKĄ BIERNOŚCI? PRZECIWNIE.

Rozważania będące kondensacją uwagi potrzebują miejsc spokojnie bezpiecznych, to z nich zaczerpnięta zostaje siła, z jaką wypowiedzi artystów wtrącają się w rzeczywistość. Wyraźnie zarysowaną konstatacją jest nieuchwytna, czy wręcz niewypowiedziana nostalgia za zanikającymi fundamentami. Niepodważalnymi wartościami, akceptacją cielesnego przemijania, wiarygodnością relacji, równowagą ekologiczną, lokalnością kryzysów, która daje szansę na realną aktywność. Współczesna młoda polska sztuka jest dociekliwa, uważna i krytyczna. Bywa, że przyjmuje formę zaangażowanego społecznie działania, często sprzęga się z rzetelną, fizyczną pracą. Gdzie indziej jest urzekającą fantazją czy budzącą zachwyty, choć wymagającą przyjemnością. Sekwencje przenikają się, zadane mechanizmy działają z zadaną i zamierzoną siłą. Rola artysty, jako surowego krytyka, baczego obserwatora, zostaje odpowiedzialnie podjęta, a dojrzałość dociera na swój tor.

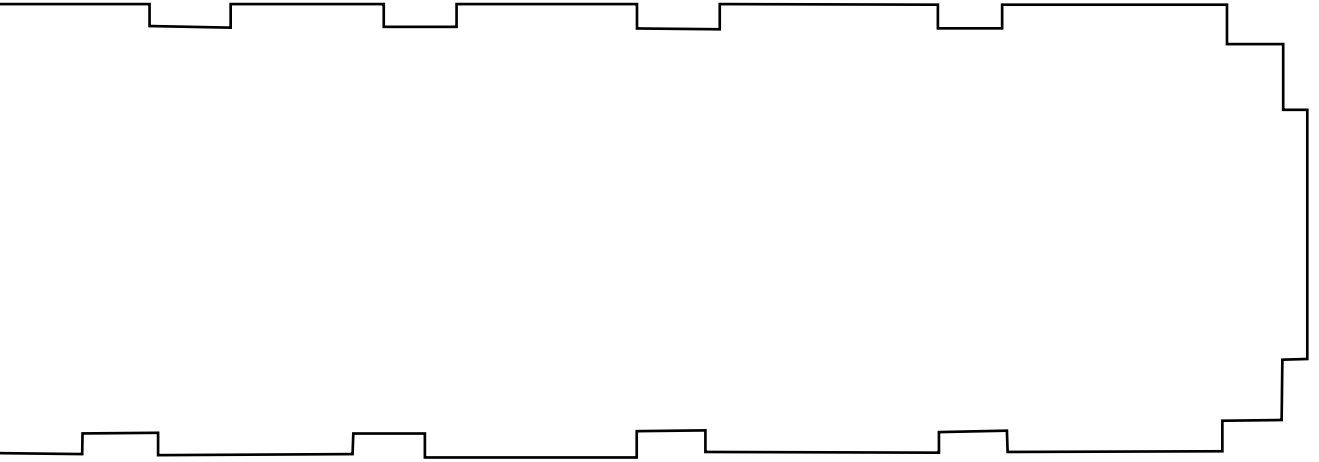
The Force Field exhibition is an attempt to capture the common denominator for the subjective viewpoint of the reality, which binds all artists. This is because most of them draw their attention to affective experiences, personal relations, intimate emotions. They regard art as a "force field" which generates an alternative zone of unfettered and creative development, a safe space. The artists seem to accept the fact that art does not have hard tools at its disposal which could remedy political, social or environmental crises they both witness and experience.

**IS THIS DELIBERATE AND CAUTIOUS
WITHDRAWAL A SIGN OF PASSIVITY?
ON THE CONTRARY.**

Contemplations, a condensation of attention, require peaceful, safe places, and it is from them that the artists derive the force with which their statements intrude into reality. A clearly outlined conclusion is an elusive, even unuttered nostalgia for the disappearing foundations. Incontestable values, acceptance of corporeal passing, credibility of relations, environmental equilibrium, locality of crises that gives an opportunity for a genuine activity. The contemporary young Polish art is inquisitive, attentive and critical. It sometimes assumes the form of a socially involved activity and it often couples with diligent manual labour. Elsewhere it forms a charming fantasy or an astounding, albeit challenging, pleasure. Sequences overlap, the preset mechanisms work with the preset and intended force. The role of an artist as a strict critic and vigilant observer is undertaken in a responsible manner, while maturity finds its path.



**officine 800
fondamenta s. biagio 800
giudecca venice**



**ARTYŚCI
ARTISTS**

**NORBERT
DELMAN**

1

**MAŁGORZATA
GOLISZEWSKA**

2

**BARTEK
GÓRNY**

3

**LAURA
GRUDNIEWSKA**

4

**MARTA
HRYNIUK**

5

**KORNEL
JANCZY**

6

**TOMASZ
KOSZEWNIK**

7

**DOROTA
KOZIERADZKA**

8

9

**MAGDALENA
ŁAZARCZYK**

10

**KAROLINA
MEŁNICKA**

11

**MACIEJ
NOWACKI**

12

**CYRYL
POLACZEK**

**STACH
SZUMSKI**

13



**1 NORBERT
DELMAN**

**W MOJEJ PRAKTYCE ANALIZUJĘ
KONDYCJĘ WSPÓŁCZESNEGO CIAŁA
POPRCZĘ NAPIĘCIA SPOŁECZNE,
JEGO POZYCJONOWANIE W MEDIACH
SPOŁECZNOŚCIOWYCH, POPRCZĘ
TWORZENIE AWATARÓW, W SPORCIE,
W FITNESS I INNYCH AKTYWNOŚCIACH**

**IN MY PRACTICE, I ANALYSE
THE CONTEMPORARY BODY'S CONDITION
THROUGH SOCIAL TENSIONS, ITS' PO-
SITIONING IN SOCIAL MEDIA, THROUGH
THE CREATION OF AVATARS, IN SPORT,
FITNESS, AND OTHER ACTIVITIES**



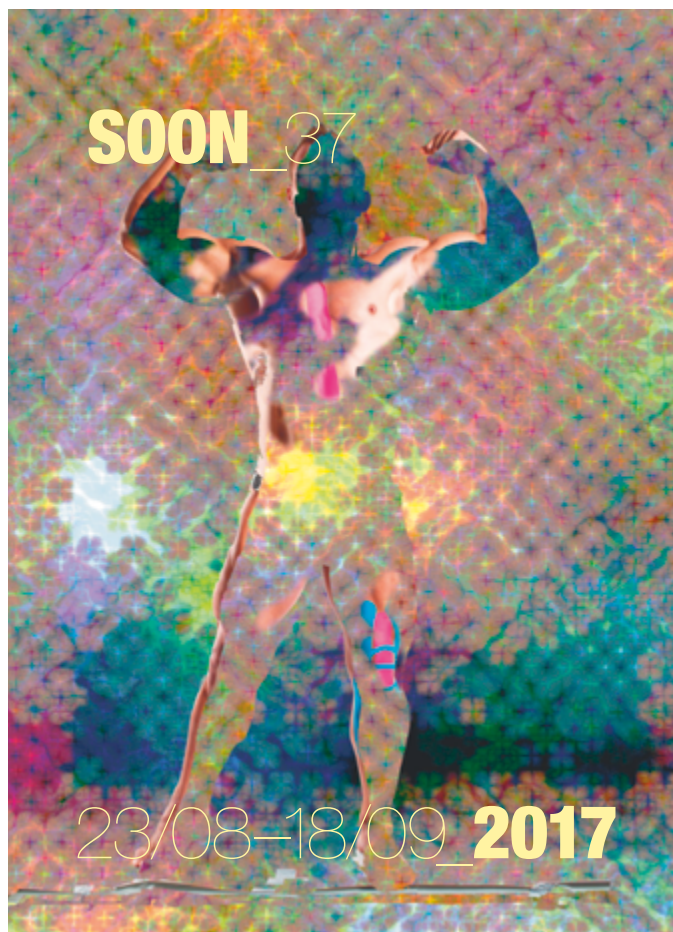
Z jednej strony moje prace odnoszą się do współczesnego kultu ciała, który opiera się na forsownym budowaniu mięśni na siłowni i ciągłym przymusie zachowania kanonu męskiego wizerunku, symbolizującego dominację i supremację. Z drugiej strony nawiązuję do faszystowskich kodów estetycznych kryptonimujących w męskim, wysportowanym ciele symbol nadczłowieka. W mojej praktyce analizuję kondycję współczesnego ciała poprzez napięcia społeczne, jego *pozycjonowanie* w mediach społecznościowych, poprzez tworzenie awatarów, w sporcie, w fitnessie i innych aktywnościach. Pracowałem z więźniami, kulturystami i sportowcami, organizowałem warsztaty i wystawy na siłowniach. Moim projektom często towarzyszy zaangażowany performatywny element, który zaciera granicę między tymi codziennymi czynnościami a akcją artystyczną. Interesuje mnie także pojęcie "postbody" (pociąto/postciało) i koncepcja archiwizacji obecności, z wirtualnej perspektywy. Próbuję rozpoznać, jak zmienia się nasza forma fizyczna i co pobudza te przemiany. Jednocześnie naprawdę pragnę znaleźć się w niezwykle wirtualnym, niefizycznym środowisku. Być może jest to forma eskapizmu z ucisku fizycznego istnienia tej rzeczywistości. Uważam moją pracę za niebinarną, jestem postludzkiem rzeźbiarzem, który bawi się koncepcją ciała i braku ciała. Kolorowe, stylizowane wydruki komputerowe i sceny dodają moim pracom ironicznego, popkulturowego dystansu, który kwestionuje zbiorowe fantazje. Ich status wart jest zbadania, szczególnie jeśli mogą one prowadzić do bezmyślnej fascynacji przemocą i przejawami fizycznej siły.

On one hand, my work refers to the contemporary cult of the body which is underpinned by strenuous muscle building at the gym and constant coercion in maintaining the masculine image as a symbol of dominance and supremacy. On the other hand, it hints at the fascist aesthetic undercurrents of the athletic male physique as a symbol of the superhuman. In my practice, I analyse the contemporary body's condition through social tensions, its' positioning in social media, through the creation of avatars, in sport, fitness, and other activities. I have worked with prisoners, bodybuilders, and sportsmen, I have organized workshops and exhibitions at gyms. My projects are always accompanied by a highly performative element that blurs the boundary between these everyday activities and the artistic action. I am also interested in the Postbody and concept-archives of presence, from a virtual perspective. I try to recognize how our physical form is changing and what incites these transformations. At the same time, I have a true desire to find myself in an extremely virtual, non-physical environment. Maybe it's a form of escapism from oppression of the physical existence of this reality. I consider my work non-binary, I am a posthuman sculptor who plays with the concept of body and no-body. The colourful, stylised computer printouts and sculptures introduce an ironic distance, typical of pop-culture, which questions the collective fantasies. Their status is worth investigating, as they might lead to a mindless fascination with violence and manifestations of physical force.



SKIN 1,
UV PRINT, LATEX
2015-2016

SOON_37
EARN YOUR SHOWER SERIES



SOON_37

23/08-18/09_2017



Urodzony w 1989 roku w Warszawie. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie Wydziału Sztuki Mediów w pracowni Mirosława Bałki (2014). Studiował sztuki piękne w University College Falmouth (Wielka Brytania) w 2010 roku. Artysta multidyscyplinarny, pracuje w kilku mediach (video, rzeźba, instalacje, performance). To niezdecydowanie jest jednak oczywiste, ponieważ nadrzędną wartością jego pracy jest próba zilustrowania niepokoju i napięcia, które przeżywa on sam i których doświadczają jego rówieśnicy. Jest także eksperymentującym kuratorem, współtwórcą przestrzeni artystycznej Stroboskop w Warszawie. Stypendysta programu Residency for a Polish Artist ESW, Edynburg, Wielka Brytania (2014), programu InterModern Residence w Centrum Sztuki Nowoczesnej i Współczesnej, Debreczyn, Węgry (2011) oraz WRSW / BRLN Residence (2016). Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2016).

Born 1989 in Warsaw. Graduated from the Academy of Fine Arts in Warsaw at Mirosław Bałka's studio (2014), studied Fine Arts at the University College Falmouth (UK) in 2010. Multidisciplinary artist, working in several media (video, sculpture, installations, performance). This indecisiveness is obvious - because the attempt to portray the anxieties and tensions experienced by the artist and his contemporaries is the dominating feature of his work. Experimenting curator, co-founder of Stroboskop art space in Warsaw. Recipient of Residency for a Polish Artist ESW scholarship, Edinburgh, UK 2014, InterModern Residence programme at the Centre for Modern and Contemporary Arts in Debrecen, Hungary 2011, and WRSW | BRLN 2016 Residence programme. Holder of scholarship of the Minister of Culture (2016).

**MELANCHOLIC SQUATTER
SLAV SQUATTING,
MEET FACTORY,
PRAGUE, 2018**



*MONUMENT TO A PHYSIOTHERAPIST,
MIXED MEDIA, GDAŃSK,
2017*



2019 / rzeźba, technika mieszana / sculpture, mixed-media

To dynamiczna kompozycja, skonstruowana głównie z syntetycznych gąbek i pianek poliuretanowych, materiałów nieprzypadkowych i kojarzonych ze sztucznym, nieorganicznym światem. W formie i technice produkcji koresponduje z przeczcuciem rozpadu, zmiany stanu, przemiany. Moje poszukiwania są wglądem w przyszłość, narracją konfliktu i napięć zachodzących między różnymi cielesnościami i ich relacją z otoczeniem. To forma wizualizacji strachów, jakie jawią się na horyzoncie. Obawy o to, z czym człowiek będzie się musiał zmierzyć, aby przetrwać. Uważam, że ludzkość przetrwa wszystko. Może nie w takiej liczebności, może w innym kształcie, w innym otoczeniu, ale przetrwa. Tymczasem ta myśl jest dla mnie bardziej przerażająca, niż perspektywa wyginięcia.

This is a dynamic composition made mainly of plastic and foam, which are not random materials and are associated with artificial, inorganic world. In terms of form and technology of manufacturing, my work corresponds with the feeling of decomposition, change of state, transformation. My search is an insight into the future, it's a narrative of a conflict and tensions between different corporal realities and their relation to the surroundings. It's a form of visualisation of fears that lurk on the horizon. Of the concern about whatever people will have to contend with in order to survive. I think that humankind will survive anything. Maybe not in the same number, maybe in a different form, in different surroundings, but it will survive. For the time being, this thought is more terrifying to me than the prospect of doom.



MY / US,
SZKIC / SKETCH,
2019

PAWILON POLSKI WENECJA 2039

AUTOR: PIOTR SIKORA

PIOTR SIKORA: CIESZĘ SIĘ, ŻE W KOŃCU UDAŁO NAM SIĘ SPOTKAĆ. JESTEŚ BARDZO ZAJĘTY PRZYGOTOWANIAM I INSTALACJI DO POLSKIEGO PAWILONU CZY PO PROSTU NIE LUBISZ WYWIADÓW?

NORBERT DELMAN: MÓWIĄC SZCZERZE NIE JESTEM FANEM SŁOWA PISANEGO. ZWŁASZCZA WTEDY, KIEDY TO NIE JA PISZĘ (MAM OGRANICZONE ZAUFANIE DO KRYTYKÓW). NIE ZROZUM MNIE ŹLE. NIE TWIERDZĘ, ŻE SAM ŚWIETNIE PISZĘ. GDYBYM WIEDZIAŁ, JAK DOBRZE PISAĆ, NIE BRAŁBYM SIĘ ZA RZEźBIENIE (ŚMIECH).

P.S: PONOĆ POMYŚL NA INSTALACJE W PAWILONIE WZIAŁ SIĘ Z PRACY, KTÓRA PREZENTOWAŁEŚ W WENECJI LATA TEMU. MOŻESZ PRZYPOMNIEĆ CO TO BYŁO?

N.D.: DWIE DEKADY TEMU POKAZAŁEM W WENECJI RZEźBY, A DOKŁADNIE ABSTRAKCYJNE OBIEKTY TRANSGRESYWNE ZBUDOWANE Z DZISIAJ JUŻ ARCHAICZNEGO PLASTIKU SYNTETYCZNEGO. SKONSTRUOWAŁEM JE WTEDY WE WZAJEMNEJ DO SIEBIE RELACJI W TAKI SPOsÓB, ŻEBY INSTALACJA PRZYPOMINAŁA KONFRONTACJĘ. WĄTKIEM UKRYTYM BYŁA PERSPEKTYWA OSTATECZNEJ WALKI, KTÓRA DOPROWADZIŁABY DO WYGINIĘCIA CZĘŚCI GATUNKU LUDZKIEGO - ZABAWNE, JAK SIĘ PATRZY NA TE APOKALIPTYCZNE CIĄGOTY POCZĄTKU XXI STULECIA Z DZISIEJSZEJ PERSPEKTYWY.

P.S.: W TWOICH PRACACH CZĘSTO POSŁUGUJESZ SIĘ KLUCZEM TYMCZASOWOŚCI I NIETRWAŁOŚCI: SKĄD POMYŚL NA AUTOCYTAT SIĘGAJĄCY TAK DALEKO WSTECZ?

N.D.: OBYDWIE RZEźBY STANOWIŁY POCZĄTEK SERII, KTÓRA CZASOWO ZBIEGŁA SIĘ ZE ZMIANAMI KLIMATYCZNYMI I ZDECYDOWANĄ REAKCJĄ ORGANÓW WŁADZY, KTÓRE DOPIERO WTEDY (SIC!) ZACZĘŁY OGARNIAĆ TEMAT PRZECIWDZIAŁANIA GLOBALNEMU OCIEPLENIU. PO 10 LATACH DOSZŁO DO CAŁKOWITEGO BANU PLASTIKU - ŚWIETNA WIADOMOŚĆ, ALE ZARAZEM ZŁAMAŁO MI TO SERCE. TERAZ MIJA KOLEJNE 10 LAT, A MY JUŻ NIE PAMIĘTAMY CZYM PLASTIK BYŁ I JAKIE MIAŁ WŁAŚCIWOŚCI. JEDNĄ Z NICH BYŁA TA, ŻE UNOSIŁ SIĘ NA WODZIE. POZWOLI MI TO DZISIAJ NA UMIESZCZENIE RZEźB DOKŁADNIE NAD ZATOPIONYM BUDYNKIEM BYŁEGO PAWILONU POLSKIEGO - JEST TO MOJA WISIENKA NA TORCIE CAŁEJ INSTALACJI.

P.S.: UDAŁO MI SIĘ ODNALEŹĆ ARCHIWALNE ZDJĘCIA OBYDWU RZEźB Z ROKU 2019 - WISZĄ W PRZESTRZENI JAKBY TRZYMAŁY SIĘ NA OSTATNIM WŁOSKU NADZIEI. ALE Z INNEJ BECZKI, JAK TO JEST WRACAĆ DO WENECJI?

N.D: DZISIAJ TRUDNO NAM SOBIE TO WYOBRAZIĆ, ALE MOJE PRACE MIAŁY TAK SAMO JAK DRUGA DEKADA XXI STULECIA MOCNO PESYMYSTYCZNY CHARAKTER. POLSKA CZY EUROPA AD 2019 TO BYŁA JESIEŃ ŚREDNIOWIECZA I MOŻE TO JEST NAJCIEKAWSZE W TYCH DWÓCH RZEźBACH, ŻE STAŁY SIĘ ZNAKIEM CZASU, KTÓRY NA SZCZĘŚCIE ODSZEDŁ W NIEPAMIĘĆ. A Z POWROTAMI DO WENECJI - NO WIESZ, TO MIASTO NIE ISTNIEJE I MOŻE TO JEST NAJCIEKAWSZE, ŻE PŁYWAJĄCY TRUP W KOŃCU ZATONAŁ, A MY PLĄDRUJEMY JEGO WRAK POD CIEPŁYMI WODAMI ADRIATYKU.

POLISH PAVILION VENICE 2039

AUTHOR: PIOTR SIKORA

PIOTR SIKORA: I'M GLAD THAT WE'VE MANAGED TO MEET. ARE YOU VERY BUSY WITH THE PREPARATIONS OF THE INSTALLATION FOR THE POLISH PAVILION OR IS IT THAT YOU JUST DON'T LIKE INTERVIEWS?

NORBERT DELMAN: FRANKLY SPEAKING, I'M NOT A FAN OF THE WRITTEN WORD. ESPECIALLY WHEN I'M NOT WRITING MYSELF (MY TRUST IN CRITICS IS LIMITED). DON'T GET ME WRONG. I DON'T CLAIM THAT I'M AN EXCELLENT WRITER. IF I HAD KNOWN HOW TO WRITE WELL, I WOULDN'T HAVE STARTED SCULPTING (LAUGHS).

P.S.: SUPPOSEDLY, THE IDEA FOR THE INSTALLATION IN THE PAVILION ORIGINATES FROM THE WORK YOU PRESENTED IN VENICE A LONG TIME AGO. COULD YOU RECALL WHAT IT WAS?

N.D.: TWO DECADES AGO IN VENICE I WAS SHOWING SCULPTURES, OR MORE SPECIFICALLY, ABSTRACT TRANSGRESSIVE OBJECTS MADE OF SYNTHETIC PLASTIC, WHICH IS RATHER ARCHAIC NOW. AT THE TIME I MADE THEM IN A MUTUAL RELATIONSHIP IN A WAY THAT THE INSTALLATION RESEMBLED A CONFRONTATION. THERE WAS A CONCEALED THREAD: A PROSPECT OF THE ULTIMATE CONFLICT THAT WOULD LEAD TO THE PARTIAL EXTERMINATION OF HUMANKIND - IT'S FUNNY TO LOOK AT THOSE APOCALYPTICAL INCLINATIONS OF THE EARLY 21 ST CENTURY FROM TODAY'S POINT OF VIEW.

P.S.: YOU OFTEN APPLY THE FORMULA OF TEMPORARINESS AND IMPERMANENCE TO YOUR WORK: HOW COME THE IDEA OF A SELF-QUOTATION DATING SO FAR BACK?

N.D.: BOTH SCULPTURES WERE THE BEGINNING OF A SERIES THAT COINCIDED WITH CLIMATE CHANGES AND A STRONG RESPONSE OF THE AUTHORITIES, WHICH ONLY THEN (SIC!) BEGAN DEALING WITH THE ISSUE OF CONTRASTING GLOBAL WARMING. IN 10 YEARS, PLASTIC WAS TOTALLY BANNED - GREAT NEWS BUT, AT THE SAME TIME, IT BROKE MY HEART. NOW 10 MORE YEARS HAVE PASSED AND WE DON'T EVEN REMEMBER WHAT PLASTIC WAS AND WHAT PROPERTIES IT HAD. ONE OF THEM WAS FLOATING ON WATER. THIS WILL ALLOW ME TODAY TO PLACE SCULPTURES EXACTLY ABOVE THE SUNKEN BUILDING OF THE FORMER POLISH PAVILION - THIS IS MY CHERRY ON TOP OF THE WHOLE INSTALLATION.

P.S.: I'VE MANAGED TO FIND ARCHIVAL PHOTOGRAPHS OF BOTH SCULPTURES FROM 2019 - THEY HANG IN THE AIR AS IF THEY HANGING BY THE LAST THREAD OF HOPE. AND NOW, SOMETHING COMPLETELY DIFFERENT: HOW DOES IT FEEL TO RETURN TO VENICE?

N.D.: TODAY IT'S DIFFICULT FOR US TO IMAGINE BUT MY WORKS WERE HEAVILY PESSIMISTIC, JUST LIKE THE SECOND DECADE OF THE 21 ST CENTURY. POLAND OR EUROPE AD 2019, IT WAS THE AUTUMN OF THE MIDDLE AGES AND MAYBE WHAT'S MOST INTERESTING IN BOTH OF THE SCULPTURES IS THAT THEY BECAME A SIGN OF THE TIME, WHICH, FORTUNATELY, SANK INTO OBLIVION. AND AS FOR RETURNING TO VENICE - YOU KNOW, THIS CITY DOESN'T EXIST ANYMORE AND IT IS MOST CURIOUS THAT THE FLOATING CORPSE HAS FINALLY SUNK AND WE ARE NOW PLUNDERING ITS WRECK IN THE WARM WATERS OF THE ADRIATIC.



2 **MAŁGORZATA
GOLISZEWSKA**

**WIERZĘ, ŻE SZTUKI NIE TRZEBA
TWORZYĆ. ONA JUŻ JEST WSZĘDZIE**

**I BELIEVE THAT THERE IS NO NEED TO
CREATE ART. ART IS ALREADY PRESENT
EVERYWHERE**



Interesuje mnie badanie i poszerzanie granic dokumentu oraz bezpośrednia praca z drugim człowiekiem. Najczęściej w mojej sztuce niewiele jest kreacji, to raczej dokumentacja życia w skali 1:1. Zazwyczaj sam fakt zaistnienia danych zdarzeń i spotkań stanowi istotę sztuki, którą uprawiam. To, co można zobaczyć później, jest już tylko posmakiem, próbą zaprezentowania minionych i nieistniejących już momentów. Wierzę, że sztuki nie trzeba tworzyć. Ona już jest wszędzie. Można wziąć w niej udział w każdej chwili. Nie czuję się kimś kto tworzy nowe światy, raczej kimś kto próbuje brać udział w świecie który jest.

I am interested in expanding the boundaries of the documentary and in working directly with other human beings. Actually, there is not much creation in my work; it's more of a faithful documentation of life as it is. The events that unfold and the people I meet are the main feature of my art. What can be subsequently seen in the gallery is just an aftertaste, a nostalgic effort to recreate moments now gone, an effort doomed to fail as the past can never be recaptured. I believe that there is no need to create art. Art is already present everywhere. One can participate in art at any time. I don't feel like someone who is creating new worlds. I am someone who is trying to take part in a world that is already there.



SOON_18

21/01-12/02_2015

**UBIERZ MNIE /
DRESS ME,
DOKUMENT /
DOCUMENTARY,
2011**

**SOON_18
FANTOMELE**



Urodzona w 1985 roku w Szczecinie. Absolwentka Akademii Sztuki w Szczecinie i Szkoły Wajdy w Warszawie, obecnie doktorantka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Artystka multimedialna, reżyser filmowy. Tworzy projekty na styku sztuki współczesnej i filmu dokumentalnego. Główne środki wyrazu to: film, wideo, obiekty, fotografia, performance, tekst, dźwięk, instalacja, rysunek. Interesuje się badaniem i przesuwaniem granic filmu dokumentalnego. Zadebiutowała w 2010 roku filmem *Ubierz mnie*. Jest laureatką wielu nagród, m.in. Artystycznej Podróży Hestii 2014, Grand Prix na IN OUT Festival w CSW Łąźnia(2013), nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2013, 2014), stypendium Młoda Polska, stypendium Fundacji Vordemberge-Gildewart (2017), stypendium Socrates/Erasmus na Uniwersytecie w Kluż-Napoka, Rumunia (2014).

Born in 1985 in Szczecin. Graduated from the Academy of Art in Szczecin and the Wajda School in Warsaw, currently doctoral candidate at the University of the Arts Poznan. Multi-media artist, film director. Creates projects on the border of contemporary art and documentary film. Works with diverse media (film, video, objects, photography, performance, text, sound, installation, drawings). Interested in exploring and extending the boundaries of documentary film. Made her debut with the film *Dress Me* in 2010. Laureate of numerous awards, among others: 13th Hestia Artistic Journey contest, GRAND PRIX at the IN OUT Festival of the Centre for Contemporary Art Łąźnia, award of the Minister of Culture and National Heritage (2014, 2013), the Young Poland Festival (2015). Holder of the Vordemberge-Gildewart Foundation scholarship (2017), Socrates/Erasmus scholarship at the University of Cluj-Napoca, Romania (2014).

**BLIŹNIACZKI.
TRZYDZIESTE URODZINY /
TWINS. THIRTY,
PROJEKT INTERMEDIALNY /
INTERMEDIA PROJECT,
SZCZECIN, 2015**



**JA CI ŻYCZĘ JAK NAJLEPIEJ /
I WISH YOU ALL THE BEST IN THE WORLD,
WYSTAWA / EXHIBITION, CCA KRONIKA,
BYTOM, 2018**



SIDDHARTHA NASŁUCHIWAŁ. CAŁY ZAMIENIŁ SIĘ W SŁUCH, CAŁY POGRAŻYŁ SIĘ W SŁUCHANIU, CAŁY SIĘ OTWORZYŁ, CZUŁ, ŻE OTO ZGŁĘBIŁ DO KOŃCA, CZYM JEST SŁUCHANIE. SŁYSZAŁ TO WSZYSTKO JUŻ PRZEDTEM, SŁYSZAŁ TE NIELICZONE GŁOSY RZEKI, ALE DZISIAJ BRZMIAŁO TO INACZEJ. NIE POTRAFIŁ ICH ROZRÓŻNIĆ, NIE UMIAŁ ROZDZIELIĆ GŁOSU RADOŚCI OD PŁACZU, GŁOSÓW DZIECINNYCH OD DOJRZAŁYCH, WSZYSTKIE ZLEWAŁY SIĘ Z SOBĄ, SKARGA TĘSKNOTY I MĄDRY ŚMIECH, OKRZYK GNIEWU I JĘKI KONANIA, WSZYSTKO STAŁO SIĘ JEDNOŚCIĄ, SPLOTŁO SIĘ Z SOBĄ TYSIĘCZNYMI WĘZŁAMI. I WSZYSTKO RAZEM, WSZYSTKIE GŁOSY, WSZYSTKIE CELE, WSZYSTKIE TĘSKNOTY, CIERPIENIA, UCIECHY, WSZELKIE DOBRO I ZŁO, WSZYSTKO TO RAZEM STANOWIŁO ŚWIAT. WSZYSTKO RAZEM STANOWIŁO WIELKĄ RZEKĘ DZIEJÓW, BYŁO MUZYKĄ ŻYCIA. SIDDHARTHA SŁUCHAŁ UWAŻNIE RZEKI, WSŁUCHIWAŁ SIĘ W ROZBRZMIĘWAJĄCY TYSIĄCEM GŁOSÓW ŚPIEW, GDY NIE SZUKAŁ W NIM JUŻ TYLKO CIERPIENIA ANI TYLKO ŚMIECHU, GDY NIE SPRZĘGAŁ DUSZY Z JAKIMŚ JEDNYM GŁOSEM I NIE WNIKAŁ WENÍ SWOIM JA, ALE SŁYSZAŁ WSZYSTKO, SŁYSZAŁ CAŁOŚĆ, SŁYSZAŁ JEDNOŚĆ, WÓWCZAS WIELKA PIEŚŃ TYSIĄCA GŁOSÓW STAŁA SIĘ JEDNYM, JEDNYM SŁOWEM.

SIDDHARTHA LISTENED. HE WAS NOW NOTHING BUT A LISTENER, COMPLETELY CONCENTRATED ON LISTENING, COMPLETELY EMPTY, HE FELT, THAT HE HAD NOW FINISHED LEARNING TO LISTEN. OFTEN BEFORE, HE HAD HEARD ALL THIS, THESE MANY VOICES IN THE RIVER, TODAY IT SOUNDED NEW. ALREADY, HE COULD NO LONGER TELL THE MANY VOICES APART, NOT THE HAPPY ONES FROM THE WEeping ONES, NOT THE ONES OF CHILDREN FROM THOSE OF MEN, THEY ALL BELONGED TOGETHER, THE LAMENTATION OF YEARNING AND THE LAUGHTER OF THE KNOWLEDGEABLE ONE, THE SCREAM OF RAGE AND THE MOANING OF THE DYING ONES, EVERYTHING WAS ONE, EVERYTHING WAS INTERTWINED AND CONNECTED, ENTANGLED A THOUSAND TIMES. AND EVERYTHING TOGETHER, ALL VOICES, ALL GOALS, ALL YEARNING, ALL SUFFERING, ALL PLEASURE, ALL THAT WAS GOOD AND EVIL, ALL OF THIS TOGETHER WAS THE WORLD. ALL OF IT TOGETHER WAS THE FLOW OF EVENTS, WAS THE MUSIC OF LIFE. AND WHEN SIDDHARTHA WAS LISTENING ATTENTIVELY TO THIS RIVER, THIS SONG OF A THOUSAND VOICES, WHEN HE NEITHER LISTENED TO THE SUFFERING NOR THE LAUGHTER, WHEN HE DID NOT TIE HIS SOUL TO ANY PARTICULAR VOICE AND SUBMERGED HIS SELF INTO IT, BUT WHEN HE HEARD THEM ALL, PERCEIVED THE WHOLE, THE ONENESS, THEN THE GREAT SONG OF THE THOUSAND VOICES CONSISTED OF A SINGLE WORD.

HERMANN HESSE *SIDDHARTHA*

2019 SCORE

2019 / wideo, dźwięk, 1', partytura / video, sound, 1', music score

KONCEPCJA / CONCEPT: MAŁGORZATA GOLISZEWSKA
 KOMPOZYTOR / COMPOSER: MATEUSZ CZARNOWSKI
 DYRYGENT / CONDUCTOR: NORBERT TWÓRCZYŃSKI
 WYKONANIE UTWORU / PERFORMANCE:
 ORKIESTRA FILHARMONII SZCZECIŃSKIEJ /
 SZCZECIN PHILHARMONIC SYMPHONY ORCHESTRA

REALIZACJA DŹWIĘKU / SOUND: MACIEJ CYBULSKI

REALIZACJA OBRAZU I MONTAŻ / CINEMATOGRAPHY AND EDITING: ADAM BARWINSKI

TECHNIKA SCENICZNA / STAGE TECHNICIANS: ADRIAN BARCZAK,

WIKTOR PIETRUSZKA: AUDIO COMPANY.

OPERATOR OŚWIETLENIA / LIGHTING OPERATOR: DANIEL MOZER

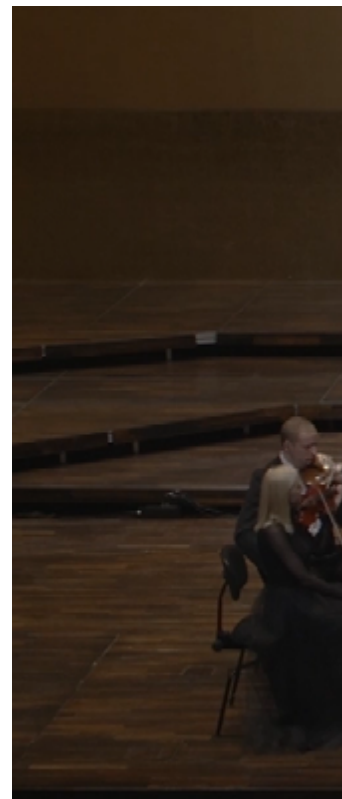
KOORDYNACJA / COORDINATION: MARTA SZYLKO I ZUZANNA WALIGÓRSKA

SERDECZNE PODZIĘKOWANIA DLA PANI DYREKTOR DOROTY SERWY /

SPECIAL THANKS TO DOROTA SERWA, MANAGING DIRECTOR OF THE MIECZYŚLAW

KARŁOWICZ PHILHARMONIC IN SZCZECIN

Utwór został skomponowany na podstawie statystyk obrazujących wybrane aspekty stanu naszego życia. Każda z 20 ścieżek instrumentalnych ilustruje jedną statystykę: co 5 sekund na świecie sprzedają się dwie lalki Barbie (flet); co 5 sekund przeciętny człowiek mruga (obój); 108 osób na świecie umiera w ciągu 1 minuty (rozek angielski); co 6 sekund statystyczny mężczyzna myśli o seksie (klarnet); co 5 sekund Bill Gates zarabia \$1,250 (klarnet basowy); w ciągu 1 minuty dług narodowy USA trzykrotnie powiększa się o 1 milion dolarów (fagot); w ciągu 1 minuty zawartych zostaje 59 małżeństw (trąbka); w ciągu 1 minuty zawartych zostaje 26 małżeństw dzieci (waltornia); w ciągu 1 minuty 18 osób umiera z głodu (waltornia); w ciągu 1 minuty 2 osoby na świecie giną w wypadkach (talerz); w ciągu 1 minuty w USA zostaje sprzedanych 40 sztuk broni palnej (werbel); w ciągu 1 minuty do Wikipedii zostaje dodanych 7 nowych artykułów (trójkąt); co 5 sekund Wszechświat rozrasta się o ok. 75 kilometrów (woodblock); w ciągu 1 minuty rodzi się 258 ludzi, a 103 ludzi rodzi się w biedzie (fortepian, prawa i lewa ręka); w ciągu 1 minuty na świecie startuje 58 samolotów (skrzypce pierwsze); w ciągu 1 minuty 300,000 ton lodu topi się na Antarktydzie (skrzypce drugie); co 1 minutę na Youtube przybywa 500 godzin filmów (altówka); co 2 sekundy wyciętych zostaje 70 drzew (wiolonczela); co 1 minutę na Ziemi ma miejsce 5 trzęsień ziemi (kontrabas, puzon, kottły).





The piece was composed based on statistics that reflect selected aspects of the state of human life. Each of the 20 instrumental tracks illustrates one statistic: every 5 seconds two Barbie dolls are sold worldwide (flute); every 5 seconds an average person blinks (oboe); 108 people worldwide die over one minute (English horn); every 6 seconds a statistical man thinks about sex (clarinet); every 5 seconds Bill Gates earns \$1,250 (bass clarinet); over 1 minute the US national debt increases by 1 million dollars three times (bassoon); over 1 minute 59 marriages are entered into (trumpet); over 1 minute 26 child marriages are entered into (French horn); over 1 minute 18 people die of hunger (French horn); over 1 minute 2 people worldwide die in accidents (high-hat); over 1 minute 40 firearms are sold in the USA (drum); over 1 minute 7 new articles are added to Wikipedia (triangle); every 5 seconds the Universe expands by circa 75 kilometres (woodblock); over 1 minute 258 people are born, and 103 people are born in poverty (grand piano, right and left hand); over 1 minute 58 airplanes take off worldwide (first violin); over 1 minute 300,000 tons of ice melt in Antarctica (second violin); every minute 500 hours of films are added to Youtube (viola); every 2 seconds 70 trees are cut down (cello); every minute 5 earthquakes happen on Earth (double bass, trombone, kettledrums).



**3 BARTEK
GÓRNY**

**SZTUKA TO
DOSKONALENIE
CIAŁA I DUCHA**

**ART IS THE
IMPROVEMENT
OF BODY
AND SPIRIT**



SOON_04



7-26/10_2013

SOON_04
BEZ TYTUŁU /
NO TITLE

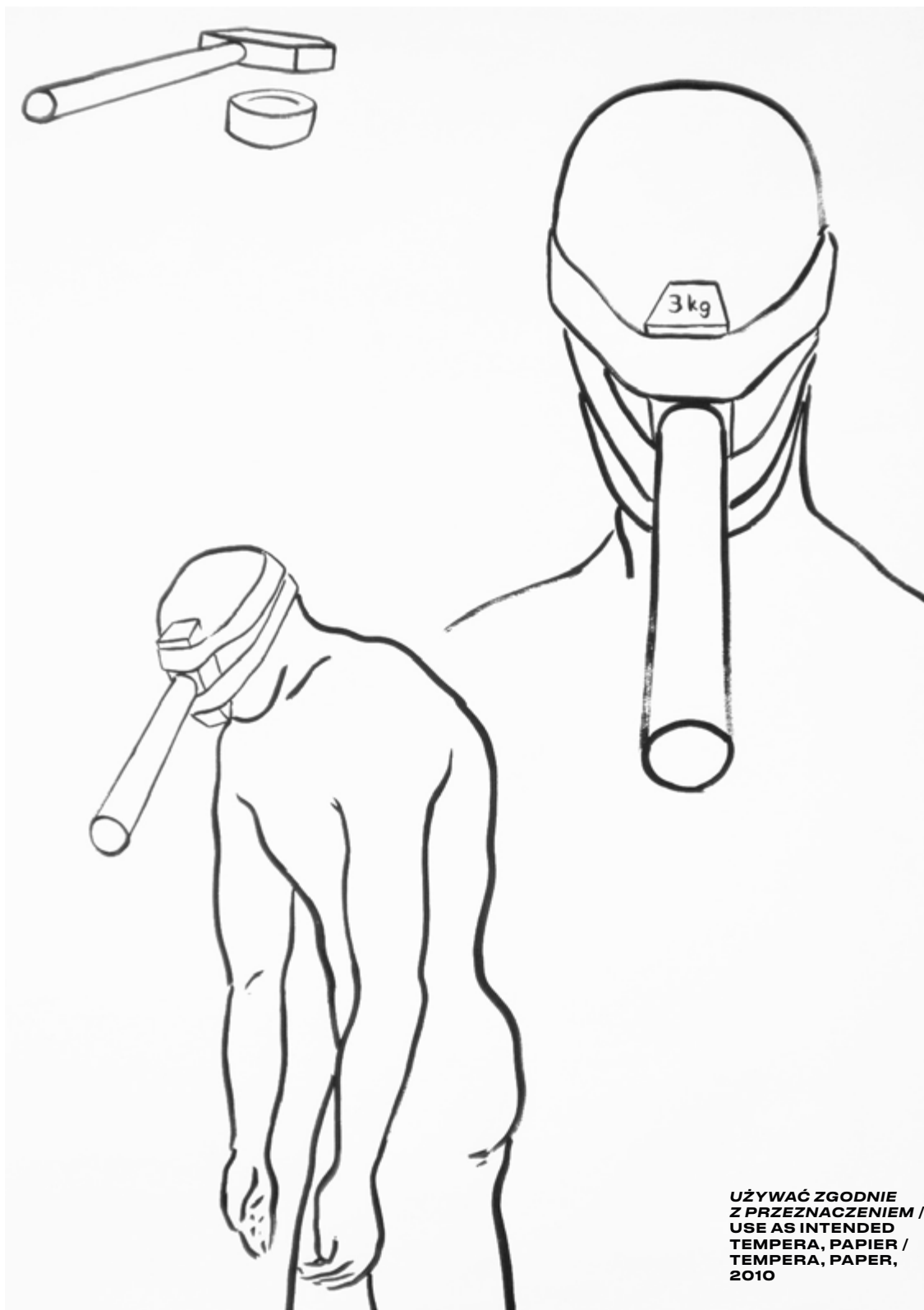


Urodzony w 1986 roku w Krakowie. Absolwent krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Dyplom obronił w 2011 r. w I pracowni interdyscyplinarnej prof. Zbigniewa Bajka. Mimo tego, że studiował malarstwo i uznaje to medium za szczególne i podstawowe, zajmuje się również rzeźbą, instalacją, wideo oraz dźwiękiem. Zdobywca I miejsca w konkursie na realizację plakatu do spektaklu Macieja Wojtyzki *O rozkoszy* (2010) oraz wyróżnienia w Konkursie na Dzieło ASP w Krakowie (2011). Finalista konkursu PROMOCJE 2012, Galeria w Legnicy. Finalista 41. 42. i 43. Biennale Malarstwa Bielska Jesień (2013, 2015, 2017). Finalista konkursu TTT Open Call w ramach Triennale Rysunku we Wrocławiu (2016).

Born 1986 in Krakow. Graduated from the Academy of Fine Arts in Krakow. Presented his graduation project in 2011 at Professor Zbigniew Bajek's 1st Interdisciplinary Studio. Although he studied painting, which he regards as a special and fundamental medium, he also works with sculpture, installation, video and sound. Winner of the contest for a poster promoting Maciej Wojtyzko's play *On Delight* (2010) and recipient of a honourable mention in the Contest for a Work of the Academy of Fine Arts in Krakow (2011). Finalist in the PROMOCJE 2012 contest, Legnica Gallery. Finalist in the 41st, 42nd and 43rd Painting Biennale Bielska Jesień (2013, 2015, 2017). Finalist in the TTT Open Call contest at the Wrocław Triennale of Drawing (2016).

**ZAPADNIĘTA
KLATKA
PIERSIOWA /
SUNKEN CHEST
OLEJ NA PŁÓTNIE /
OIL ON CANVAS,
2017**





**UŻYWAĆ ZGODNIE
Z PRZEZNACZENIEM /
USE AS INTENDED
TEMPERA, PAPIER /
TEMPERA, PAPER,
2010**

WAZY 2018 VASES 2018

2019 / instalacja, 40 obiektów, działanie performatywne
/ installation, 40 objects, performative action

Malarstwo wazowe starożytnej Grecji, dostarcza nam wiedzy na temat życia codziennego, militarnego oraz duchowego ówczesnych Greków. Przedstawieni bohaterowie, oprócz pięknie zbudowanego ciała, reprezentują wysoką postawę moralną, tj; męstwo, opanowanie i sprawiedliwość, co stanowi ideał greckiej idei kalokagatii. Wazy 2018 są ich współczesnym odpowiednikiem. Wykonane z tworzywa sztucznych, w sposób przemysłowy, szybko i w dużych ilościach*. Służyły do przechowywania suplementów diety. Produktu wysoko przetworzonego, składającego się z protein, witamin i syntetycznych związków chemicznych. Wazy po tego typu produktach zostały ozdobione graficznymi przedstawieniami z najważniejszych światowych wydarzeń roku 2018.

Powstałe obiekty skonfrontowano z działaniem artysty skrajnie odmiennym. Dystans dzielący miejsce zamieszkania a Wenecję przejechał na rowerze. Zamiast informacji z internetu, następuje bezpośrednie doświadczenia świata. Zamiast szybko przemieścić się z jednego punktu do drugiego, tempo zdecydowanie spada, po to by przebyć osobistą pielgrzymkę do najważniejszego w tym czasie miejsca na światowej mapie sztuki. Wysiętek jakim jest jazda na rowerze, jego pozytywny wpływ na ciało, łączy się z przestaniem dbania o środowisko naturalne poprzez zmniejszenie emisji CO2, co można uznać w naszych czasach za czyn moralnie priorytetowy.

The vase painting of the ancient Greece provides us with knowledge about the everyday, military and spiritual life of the Greeks of that time. Apart from their beautifully built bodies, the depicted characters represent a strong moral attitude, i.e. valour, composure and fairness, which constitutes the ideal of the Greek idea of kalokagathia. *Vases 2018* are their contemporary counterpart. Produced industrially of plastic, quickly and in large quantities*. They used to serve for storing dietary supplements. Highly-processed products composed of proteins, vitamins and synthetic chemical compounds. Empty vases of such products were decorated with graphic illustrations of the most important global events of 2018.

The objects created were confronted with a diametrically different action by the artist. He covered the distance between his home and Venice riding a bicycle. Instead of getting information from the Internet, the world is experienced directly. Instead of moving quickly from one point to the other, the pace drops definitely and the journey turns into a personal pilgrimage to the most important spot on the global art map of the time. The effort of riding a bicycle, and its positive influence on the body are combined with the message to care for the natural environment by reducing the CO2 emission, which nowadays can be regarded as an act of moral priority.

* W TROSCE O NASZE ŚRODOWISKO I W ZGODZIE Z ZASADĄ ZERO WASTE, WSZYSTKIE PLASTIKOWE POJEMNIKI WYKORZYSTANE W PROJEKCIE WAZY 2018, ZOSTAŁY POZYSKANE Z ODZYSKU.

* WITH OUR ENVIRONMENT IN MIND AND IN COMPLIANCE WITH THE ZERO WASTE PRINCIPLE, ALL PLASTIC CONTAINERS USED IN THE VASES 2018 PROJECT ARE REUSED ITEMS.



**#METOO,
AKRYL PET,
25X15CM, 2019**

WAZY 2018

PAŹDZIERNIK

01 Ruch Me too

GRUDZIEŃ 2017

02 Zhong Zhong i Hua Hua

LUTY 2018

03 Bójka ortodoksyjnych Żydów z policją

04 Strzelanina Douglas High School

05 Słowacja: zabójstwo Jana Kuciaka

MARZEC 2018

06 Otrucie Siergieja Skripala

07 Kenia: Śmierć ostatniego samca nosorożca białego

KWIECIEŃ 2018

08 Syria: atak chemiczny we Wschodniej Gucie

09 Spotkanie przywódców obu Korei w Panmundżom

10 Interpol: akcja Libertad

MAJ 2018

11 Ambasada USA w Jerozolimie

12 Ślub księcia Harry'ego i Meghan

13 Grecja: pobicie Janisa Butarisa

14 GDPR

CZERWIEC 2018

15 Rosja: Mundial 2018

16 Król Salaman pozwolił kobietom prowadzić samochody

LIPIEC 2018

17 Tajlandia: ewakuacja młodzieżowej drużyny piłkarskiej

18 Helsinki: spotkanie

Władimira Putina z Donaldem Trumpem

19 InSight lądowanie na Marsie

SIERPIEŃ 2018

20 Włochy: katastrofa wiaduktu Ponte Morandi

WRZESIEŃ 2018 SEPTEMBER 2018

21 Brazylia: Pożar Muzeum Narodowego w Rio de Janeiro

22 Indie: dekryminalizują homoseksualizm

23 Zabójstwo Chaszodździego

24 Raport IPCC

25 Angela Merkel odchodzi

26 Asia Bibi uniewinniona

LISTOPAD 2018

27 Spadek Okaleczeń nażądów płciowych kobiet w Afryce

28 Francja: Ruch żółtych kamizelek

29 Granica Meksyk - USA

30 Korekta tekstu *Ojciec nasz*

31 Korea Południowa: zamyknięcie psiej rzeźni

32 Chiny: szkoła Tang Haiyan

33 Leda i Zeus

34 Bernardo Bertolucci

35 Nowa Zelandia: martwe wieloryby

36 Chiny:

pierwsze zmodyfikowane genetycznie dzieci

37 Ukraina - Rosja: przejście Ukraińskiego okrętu

GRUDZIEŃ 2018

38 Szwecja: rozmowy pokojowe stron konfliktu jemeńskiego

39 Świat mody w walce z globalnym ociepleniem (W 2017 roku Burberry zniszczyło niesprzedane ubrania i perfumy o wartości 36 miliona dolarów)

40 Kongo: epidemia wirusa Ebola

VASES 2018

OCTOBER 2017:

01 *Me too* movement

DECEMBER 2017

02 Zhong Zhong and Hua Hua

FEBRUARY 2018

03 Fight between orthodox
Jews and the police

04 Douglas High School shooting

05 Slovakia: Jan Kuciak assassination

MARCH 2018

06 Sergei Skripal poisoning

07 Kenya: Death of the last male
white rhinoceros

APRIL 2018

08 Syria: chemical attack in Eastern Ghouta

09 Meeting of leaders of both
Koreas in Panmunjom

10 Interpol: Libertad action

MAY 2018

11 US Embassy in Jerusalem

12 Wedding of Prince Harry and Meghan

13 Greece: Yiannis Butaris is beaten up

14 GDPR

JUNE 2018

15 Russia: 2018 Football World Championship

16 King Salman allows women to drive cars

JULY 2018

17 Thailand: evacuation of junior soccer team

18 Helsinki: meeting of Vladimir Putin
with Donald Trump

19 InSight landing on Mars

AUGUST 2018

20 Italy: Ponte Morandi viaduct disaster

SEPTEMBER 2018

21 Brazil: Fire in National Museum
in Rio de Janeiro

22 India: decriminalisation of homosexuality

23 Khashoggi murder

24 IPCC report

25 Angela Merkel resigns

26 Asia Bibi pronounced not guilty

NOVEMBER 2018

27 Fewer mutilations
of female genitals in Africa

28 France: yellow vests movement

29 Mexico-USA border

30 Our Father text correction

31 South Korea: dog butchery closes down

32 China: Tang Haiyan school

33 Leda and Zeus

34 Bernardo Bertolucci

35 New Zealand: dead whales

36 China: first genetically modified children

37 Ukraine - Russia: Ukrainian vessel taken over

DECEMBER 2018

38 Sweden: peace talks between parties
to the Yemen conflict

39 World of fashion in struggle against global
warming (In 2017 Burberry destroyed unsold
clothes and perfumes worth USD 36 million)

40 Kongo: Ebola epidemics

L

G

**4 LAURA
GRUDNIEWSKA**

**NARZĘDZIEM NIEZBĘDNYM
DO MOJEGO ARTYSTYCZNEGO
RESEARCHU JEST ALLEGRO**

**ALLEGRO AUCTION WEBSITE
IS A NECESSARY TOOL FOR
MY ARTISTIC RESEARCH**



Narzędziem niezbędnym do mojego artystycznego researchu jest allegro. Kultuwuję bardzo konsekwentnie pewnego rodzaju rytuał. Scrolluję przed snem listy produktów na sprzedaż - dziwnych odbić nowobogackich potrzeb. Przyglądam się brzydkim zdjęciom, badam kim jesteśmy. Może jest to rodzaj perwersji, ale ta czynność składa moje myśli w jednorodną wiązkę, jest specjalną odmianą medytacji. Codziennie przechadzam się po meandrach innej kategorii. Zazwyczaj po takiej paradzie rzeczy nieożywionych prz rzucam się na olx, by oglądać zwierzęta do adopcji. *Lis ręcznie karmiony spod Poznania, Ślimak kanibal za 8.50, a może Kot z zaszytym okiem za darmo*, gdzieś spod Łodzi. To są ostatnie obrazy jakie widzę przed snem. Moja przyjaciółka kiedyś zażartowała, że powinnam mieszkać w Chinach. Bardzo lubię plastik. Lubię też zwierzęta. Sztuka daje mi poczucie władzy i sposobność do silnego oddziaływania.

Allegro auction website is a necessary tool for my artistic research. I cherish a certain ritual very persistently. Before going to sleep, I scroll through lists of products for sale – odd reflections of upstart needs. I look at ugly photographs, I examine who we are. Maybe this is a sort of perversion but this activity gathers my thoughts in one stream, it is a special variant of meditation. Every day I wander through the meanders of a different category. Usually after such a parade of inanimate things I switch to “olx” website to watch animals for adoption. *Hand-fed fox from a village near Poznań, Cannibal-snail for 8.50, or maybe Cat with a sewn-up eye for free, from a village near Łódź*. These are the last images I see before falling asleep. My friend once joked that I should live in China. I like plastic very much. I also like animals. Art gives me a sense of power and an opportunity to exert a strong influence.



ARCHITEKTURA - TRESURA /
ARCHITECTURE-TAMING
INSTALACJA PERFORMATYWNA /
PERFORMATIVE INSTALLATION,
2016



9

9

G
10



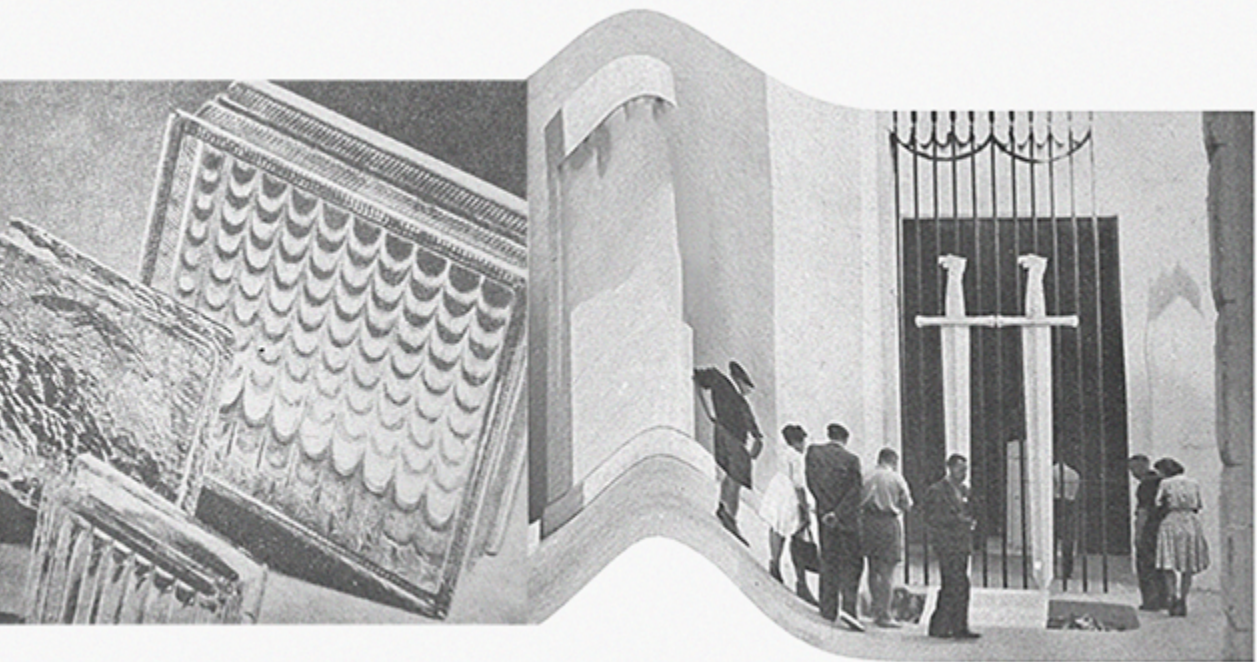
SOON_38

9/10-30/10_2017



**BEZ TYTUŁU / NO TITLE,
KOLAŻ Z WYCINKÓW
MIESIĘCZNIKA
ARCHITEKTURA /
COLLAGE FROM SLICES
MAGAZINE ARCHITECTURE,
2016**

**SOON_38
SLOWLY NEGATIVE**



Urodzona w 1993 roku w Warszawie. Absolwentka Wydziału Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i Wydziału Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. W 2016 obroniła z wyróżnieniem dyplom magisterski w pracowni Działań Przestrzennych Mirosława Bałki. Jej działania skupiają się w obszarach site-specific, wideo, performansu i malarstwa. Laureatka przeglądu *Jak Jest?* (Galeria Labirynt, 2017). Finalistka konkursu Młode Wilki (2015). Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2016).

Born in 1993 in Warsaw. Graduated from the Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw and the Faculty of Philosophy of the University of Warsaw. Earned her Master's degree cum laude at Mirosław Bałka's Studio of Spatial Activities in 2016. Focuses on site-specific art, video, performance and painting. Laureate of the *What is the situation?* art review (Labirynt Gallery, 2017). Finalist of the *Young Wolves* contest in 2015.



**ZAĆMIENIE / ECLIPSE,
INSTALACJA SITE-SPECIFIC /
SITE-SPECIFIC INSTALLATION,
GDAŃSK, 2017**

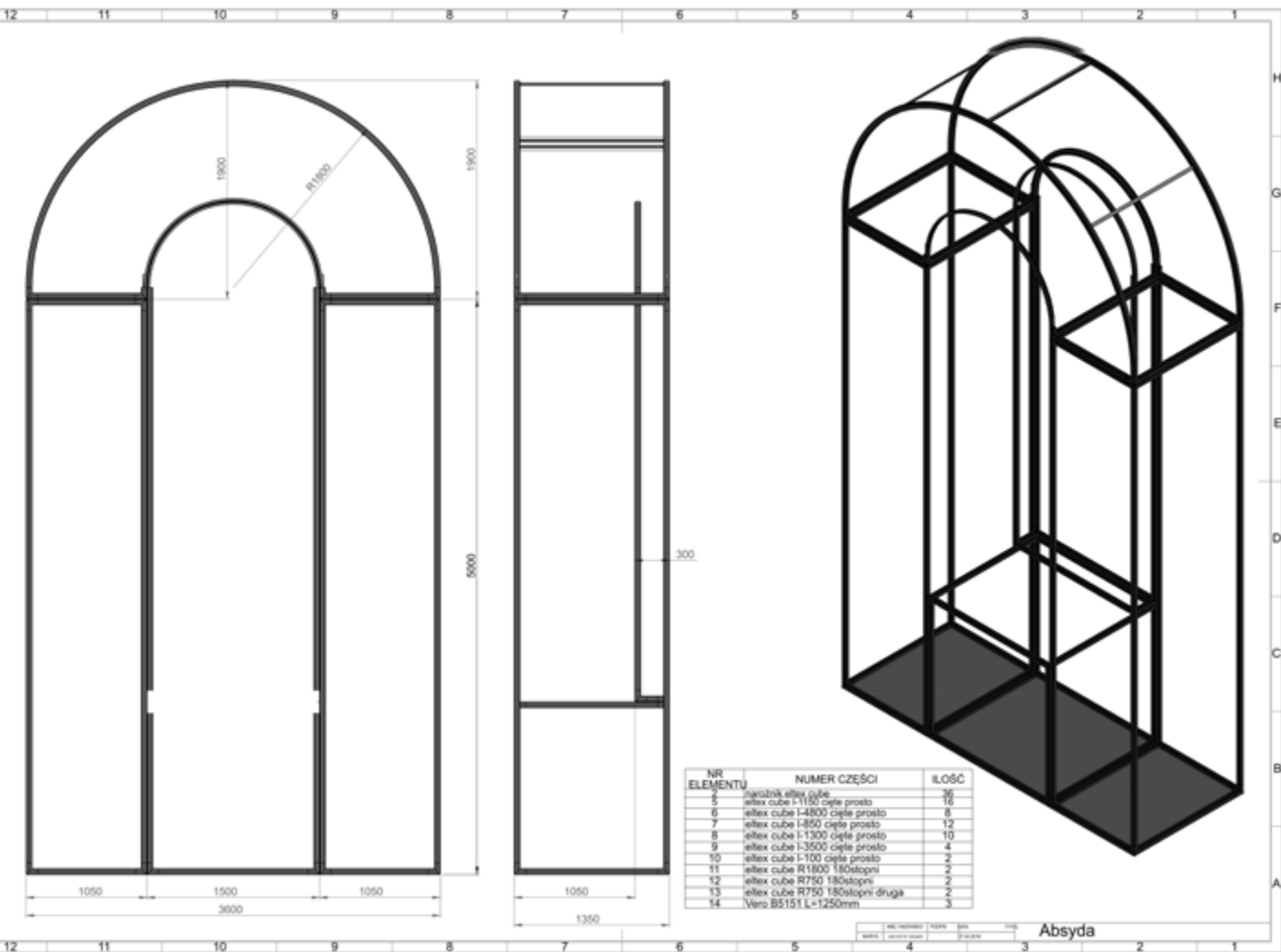


PÓŁTORA METRA NAD ZIEMIĄ FIVE FEET HIGH

2019 / instalacja świetlna / light installation / 6,5 x 3,5 x 2,6 m



Instalacja inspirowana jest architekturą przestrzeni ekspozycyjnej. Z pełną świadomością, że wcześniej pełniła ona funkcję daleką od sakralnej, popełniam z premedytacją mistyfikację i dobitnie uwypuklam jej fałszywe asocjacje. Buduję ołtarz. Oś budynku zostaje zwieńczona locum sacrum, świetlistą niszą. Przypisanym do ołtarza rytualnym działaniem staje się wejście w niszę - postawienie się na miejscu bóstwa z jednoczesnym zdobyciem nowej perspektywy wobec przestrzeni. Przyjmując ikoniczną postawę - zapanowania nad ogromem (za: R. Koolhaas; *Bigness or the problem of the Large*), każdy widz może stać się immanentną częścią wystawy, wpisując się w obiekt, domykając kompozycję. Ten gest czyni przejście przez przestrzeń budynku serią doświadczeń, a samą architekturę - działaniem. Od ciemności w stronę światłości, poza granice tak symboliczne, jak i rzeczywiste, w stronę transgresji.



**PÓŁTORA METRA
NAD ZIEMIĄ / FIVE FEET HIGH,
PROJEKT INSTALACJI /
PROJECT OF
THE INSTALLATION,
2019**

The installation is inspired by the architecture of the exhibition space. Fully aware that its function was far from sacral before, I commit a premeditated mystification and explicitly emphasise its false associations. I build an altar. The building centreline is crowned with a locum sacrum, a luminous niche. Entering the niche - one replaces the idol and at the same time acquires a new perspective of the exhibition space - it becomes a ritual act attributed to the altar. By assuming this iconic stand of mastering the bigness (after: R. Koolhaas; Bigness or the problem of the Large) each viewer becomes an immanent part of the exhibition, fits into the object, complements the composition. This gesture turns going through the building space into a series of experiences and the architecture itself becomes active. From darkness towards the light, through a change of perspective, to transgression.

MH

5 **MARTA**
HRYNIUK

**BADAM MECHANIZMY PAMIĘCI
KULTUROWEJ I OBSZARY,
W KTÓRYCH ONA SIĘ MANIFESTUJE**

**I USE THE MOVING IMAGE AS A WAY
TO EXPLORE THE GROUND ON WHICH
CULTURAL MEMORY IS NEGOTIATED**

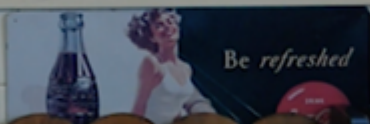


W mojej praktyce artystycznej postępuję się medium filmowym, dźwiękiem oraz książką artystyczną. Badam mechanizmy pamięci kulturowej i obszary, w których ona się manifestuje. Interesują mnie biografie i tożsamości kobiet, szczególnie te kształtowane przez doświadczenia przemieszczeń i migracji; połączenia między kobiecymi ciałami w czasie i przestrzeni, jak również uruchamianie związków pomiędzy medium filmu i płcią kulturową. Moja praktyka uwikłana jest w przeszłość; podąża za, i współtworzy, nieliniaryny bieg wydarzeń; sięga do historii, które powracają i uaktualnione wynurzają się z codzienności: mojej i osób wokół mnie. Początek pracy stanowi często fragment historii mojej rodziny, np. opowieść, zbiór korespondencji albo amatorskie filmowe archiwum 8 mm. Pracuję zarówno z archiwami, jak i w bliskim dialogu z miejscem, w którym mieszkam: portowej dzielnicy w Rotterdamie, zamieszkałej w dużej części przez mniejszość polską. Podczas pracy polegam na intuicji, intymnych spotkaniach oraz empatii, przekładającej się na sposób filmowania. Zwrócenie oka kamery na coś jest dla mnie poetyckim gestem; jednocześnie kamera jest narzędziem badawczym i budującym relacje.

I use the moving image as a way to explore ground on which cultural memory is negotiated. My work explores female biographies and identities, especially those shaped by experiences of displacement, and activates relations between cinematic tools and gender. My practice is entangled with the past. I am particularly interested in the resurfacing of histories in the present; I see them not as detached, or concluded, but rather circular and ubiquitous, reappearing in my own life and the lives of those around me. One access point is via personal history, such as my family's 8mm film archive, which is both a testimony of uprooting and a document of intimate relationships. I am working through this collection in line with my own displacement, as an expat living among the Polish community in the south of Rotterdam. I see my camera as a research tool and observational device, as well as an active agent in the situations it depicts. With every project, I am trying to build relationships and collaborations with the subjects of the film. I also rely on intuition, intimate encounters, and on empathy being embodied in my camerawork. As much as the camera is observational, it also cares; it is soft, it caresses. Pointing the camera is a poetic act and a research at the same time.



BALKON VAN EUROPA
(WITH ERIKA ROUX),
VIDEO, 2018



Be refreshed





SOON_23
TRZYMAJ PION /
KEEP VERTICAL

COLD BODY SHINING,
INSTALACJA / INSTALLATION,
CSW ZAMEK UJAZDOWSKI,
CCA UJAZDOWSKI CASTLE,
WARSZAWA, 2017



Urodzona w 1991 roku w Warszawie. Absolwentka Instytutu Pieta Zwarta w Rotterdamie (2018), Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu z wymianą na ASP w Neapolu (2014) i Akademii Sztuki w Szczecinie (2016). W latach 2011-2017 współtworzyła koczowniczy artystyczno-kuratorski kolektyw *Silverado*. Współzałożycielka spółdzielni filmowców w Rotterdamie (WET Rotterdam Filmmakers Cooperative) w 2018. Laureatka stypendiów *Van Beek Donner Stichting* (2018), *Młoda Polska* (2017), *Startpoint Prize Final Selection* (2016), *Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego* (2015), *Mobile Residency Focus+Indonesia* (2014).

Born in Warsaw in 1991 in Warsaw. Graduated from the Piet Zwart Institute in Rotterdam, 2018, Academy of Art in Szczecin, 2016, BA, University of Arts in Poznań with an exchange at the Academy of Fine Arts in Naples, 2014. Coran a nomadic artist collective *Silverado* in the period 2011-17. Co-founded Rotterdam Filmmakers Cooperative WET in 2018. WET is a Rotterdam- based production and distribution cooperative for film, video and artists' moving image. Scholarship holder of *van Beek Donner Stichting*, 2018; *Młoda Polska Fellowship*, 2017, *Startpoint Prize Final Selection*, 2016, *Ministry of Culture Fellowship*, 2015, *Mobile Residency Focus+Indonesia*, 2014.

CAMERAWOMAN

2019 / wideo, 17'05", artbook / video, 17'05", artbook

ZDJĘCIA /CAMERA: MARIA JASTRZĘBSKA, MARTA HRYNIUK

DZWIĘK / SOUND: MIŠA SKALSKIS

GŁOS / VOICE OVER: ANNI PUOLAKKA, KARI ROBERTSON

PODZIĘKOWANIA / THANK YOU: AGNIESZKA KUCHARSKA

Camerawoman to międzypokoleniowy dziennik podróży w formie filmowego eseju; wywodzi się z filmowego archiwum rodziny artystki, nakręconego na taśmie 8mm. Autorką materiałów jest Maria Jastrzębska (1924-1988), siostra babci Hryniuk. Filmowane w latach 50-tych i 60-tych taśmy rejestrują codzienne życie w PRL, rodzinne spotkania i uroczystości, podróże, oraz są świadectwem bliskich relacji osobistych. W tej realizacji Hryniuk skupia się na obrazach z podróży Jastrzębskiej i łączy je z głosem jej współczesnej austriackiej pisarki Ingeborg Bachmann (1926-1973). Postępując się obrazami Jastrzębskiej i głosem Bachmann, artystka konstruuje usytuowany w czasie (powojnie), portret nieheroicznej kobiety podróżniczki. Scenariusz jest kolażem tekstów Hryniuk i cytatów z opowiadania Bachmann pt. *Symultanka* (1972) – polifonicznego i wielojęzycznego portretu znanej tłumaczki i jej kochanka podczas samochodowej podróży po południowych Włoszech. Burzliwy ton pisarstwa Bachmann jest wyrazem ucieleśnionych traum i kobiecej walki o głos w powojennej Europie.

Artystka używa ujęć nakręconych przez Jastrzębską podczas podróży, w różnych środkach transportu; drżące i niemetodyczne ukazują świat przesuwany przed oczami: nietrwały i w ciągłym powstawaniu. Obiektyw Jastrzębskiej zwraca się również ku detalom; ukazuje przestrzenie domowe i momenty afirmacji życia w jego najdrobniejszych przejawach nawiązując do idei domu poza domem, złożonego z gestów i rytuałów. Zainspirowana pisarstwem Giuliany Bruno poświęconym kobiecym dziennikom podróży, Hryniuk odrzuca ideę podróży rozumianej jako "powrót do źródeł", której ostatecznym celem jest powrót do domu. Kobiece dzienniki podróży rozmywiają jasny rozdział pomiędzy byciem w domu i z dala od niego – relacja z domem jest bardziej elastyczna, i możliwe staje się bycie jednocześnie w domu i poza nim. *Poprzez ciągłe wynajdywanie idei domu od nowa zmienia się charakter przywiązania do miejsca – nie wyzwala już ono pragnienia posiadania, jest raczej przystankiem w ciągłej podróży* (Giuliana Bruno, „Atlas of Emotion”, tłumaczenie własne).

Camerawoman składa się z obrazów podróży Jastrzębskiej, ujęć nakręconych w mieszkaniu i pracowni Hryniuk w Rotterdamie, oraz na autostradzie łączącej Berlin z Warszawą. Kręcone we wnętrzach i przez szyby pracowni, mieszkania, samochodu -obrazy wchodzą w dialog ze zdjęciami Jastrzębskiej.



Camerawoman is conceived as a cross-generational travelogue and draws on Hryniuk's family film archive, shot on 8mm by the artist's great aunt, Maria Jastrzębska (1924-1988). Captured in the 1950s and 60s, the reels are records of daily life in socialist-era Poland, family celebrations, travels, as well as a document of intimate relationships. In this work, Hryniuk focuses on Jastrzębska's documentation of her travels, and interweaves this account with the voice of her contemporary - Austrian writer, Ingeborg Bachmann (1926-1973). Employing Bachmann's voice, the artist attempts to narrate a situated post-war portrait of an unheroic female traveller. The script is composed of artist's writing and of citations from Bachmann's short story *Word for Word* (1972) - a linguistic maze portraying a prolific translator and her lover on a road trip to the south of Italy. The turbulent tone of Bachmann's writing conveys a sense of embodied traumas passed on over generations, and the gendered struggle to find a voice in a post-war European landscape. The artist deploys numerous travel shots, taken from various means of transportation; shaky and undisciplined they show world in passing: un-fixed, and in constant becoming.

Camerawoman's lens is in favour of tangible, zoomed in, incidental shots; of showing the domestic: moments of quotidian intimacy, which point to the idea of home away from home, comprised of gestures and rituals. Inspired by Giuliana Bruno's inquiry into female travel writing, the artist looks beyond the conception of travelling as a circular logic of homecoming, with a fixed point of return. The work aims to explore the potential of the concepts of home and travel overlapping: 'By constantly rethinking what and where home is, rather than the circularity of origin and return, the spatial attachment is less likely to become a desire to possess' (Bruno, G. (2002). *Atlas of Emotion*. New York: Verso). The footage moves between Jastrzębska's travel journals, Hryniuk's home and studio in Rotterdam, and the A2 highway connecting Berlin and Warsaw. Formally of a type, the shots taken by Hryniuk look out from various interiors, and through windows, whether at studio, home, or in a car, in an analogical relationship with Jastrzębska's camerawork. Diegetic soundscapes reinforce the diaristic and organic manner of working.

KOBIETA Z KAMERA

(1) Fotografia; jedyna kobieta wśród szeregu mężczyzn. Kobieta z kamerą.

(2) To mogło być około roku 1955. Maria Jastrzębska kupiła swoją pierwszą kamerę 8 mm.

Widzę jak ją odpakuje, ustawia ostrość, patrzy przez obiektyw, obserwuje świat. Naciska spust migawki.

Moc decydowania - co zostaje, a co znika. Miękkie spojrzenie; dokumentując życie. Ujawnianie i zakrywanie, maskowanie.

Poszatkwany czas: portret dwóch kobiet, i wielu innych przed nimi i po nich. Ja, ty, ona, nosimy pamięć, gdzieś w organizmie.

Pokolenia kobiet przed nami i po nas.

Jest 17 stycznia 2019; to musi być styczeń roku 1956.

Jestem w Rotterdamie, jestem w Szwajcarii na przetęczy wysoko-górskiej,

w drodze do Wenecji; pociąg, samochód, później prom.

Pamięć wędrowni zapisana w komórkach ciała.

Podążam za Marią Jastrzębską,

miękkie spojrzenie,

Ingeborg Bachmann, Maria Jastrzębska, Marta Hryniuk.

(3) Fotografia: ja, stoję przed domem dla lalek z różowym dachem. W lewej ręce trzymam kawałek sznurka. Brakuje mi jedynki. Muszę mieć około 5-ciu lat. To wspomnienie istnieje tylko dzięki zdjęciu. Nie pamiętam domu dla lalek, ani jakie to uczucie nie mieć przedniego zęba.

(4) Jak tworzy się związek z miejscem w którym nigdy się nie było?

Co leży tu w zwyczaju? Pewne elementy zastanej rzeczywistości wydają się znajome. Małe, czerwone cegły, rzędy domów, szerokie okna pozwalające przechodniowi zerkać do środka, wąskie ulice. Przemierzam je od dawna.

(5) Patrzy wprost w kamerę. Flirtuje z nią nieśmiało.

(6) Siedzimy, pijemy moje ulubione wino. Oggi, włoskie, o głębokich nutach owoców i dymu.

Marta i ja, w jej mieszkaniu w Rotterdamie. Oglądamy weneckie nagrania Marii.

***** Poznałam Martę około 4 lat temu, właśnie przeprowadzała się do Rotterdamu.**

Od razu się polubiłyśmy; dzieląc język i historię; fragmenty domu i uczucie bliskości, trudne do opisanie i uchwycenia.

Może zdarzyć się daleko od miejsca urodzenia - poczucie wspólnoty.

Właśnie to poczucie powinowactwa towarzyszyło mi podczas czytania *Symultanki*, opowiadania Ingeborg Bachmann które częściowo posłużyło Marcie jako inspiracja przy pracy nad nowym wideo.

Opublikowana po raz pierwszy w 1972, "Symultanka" daje wgląd w kobiecą percepcję podróży, zmieniającego się krajobrazu; jest to wycieczka po Włoszech która odbywa się poprzez język, emocje i przestrzeń.

Bohaterka, humanistka z dobrze rozwijającą się karierą tłumaczki wyrusza w drogę ze swoim kochankiem. Podróż wzdłuż wybrzeża Morza Tyrreńskiego jest jednocześnie, a może przede wszystkim podróżą w głąb siebie. Sposób, w jaki Bachmann posługuje się językiem ma w sobie coś z narracji filmowej. Jest fragmentarycznym labiryntem myśli i miejsc, przeszłości i teraźniejszości, tu i teraz, natarczywych i powracających.

Wiem gdzie to jest (poczucie wspólnoty).

Towarzyszyło mi ono podczas oglądania intymnego obrazu życia Marii Jastrzębskiej.

Maria była siostrą babci Marty która zmarła na krótko przed jej urodzeniem.

W końcu lat 50-tych aż po lata 70-te Maria Jastrzębska rejestrowała swoje życie w komunistycznej Polsce przy pomocy amatorskiej kamery. Spotkania rodzinne, przyjaciół, sceny uliczne, podróże do popularnych europejskich destynacji.

Wizualny dziennik odnaleziony niedawno w archiwach rodzinnych wymyka się prostym kategoryzacjom. Odwiedzając archiwum, Marta performuje historię i odczytuje ją na nowo. Czytając to pozwala przyjąć kobiecą optykę opowiadania o codzienności a także zadaje pytania o istotę domu i przynależności jak i o dziedzictwo/spadek/schedę.

Wspólnota,

wykraczająca poza tożsamość narodową czy podobne doświadczenia.

Dokumentacja życia staje się częścią historii. Egzystencja jednostki, w której odbijają się bardziej uniwersalne aspekty życia w konkretnych geopolitycznych i klasowych ramach.

Czym jest kobiece podróżowanie? Co oznacza dla kobiety mieć moc reprezentowania swojej podmiotowości? Mieć głos?

Anna Łuczak, Rotterdam 17 stycznia 2019

CAMERAWOMAN

(1) The only woman among many men in the photograph. A camera woman.

(2) It could have been around 1955 Maria Jastrzębska got her first 8mm camera.

I see her: unpacking it, adjusting the settings, gazing through, looking at the world. Pressing the record button.

The authority to decide what is in and what is out. Soft gaze; documenting life. Showing and covering, concealing.

Time is puzzled: a portrait of two women, and many others before and after. I am, you are, she is; carrying the memory somewhere in your system.

Generations of women before and after.

It is the 17th of January 2019; it must be January in 1956.

I am in Rotterdam, I am in Switzerland on the high pass,

On the way to Venice; train, car, then ferry.

The memory of movement in my cells.

Chasing Maria Jastrzębska,

Soft gaze,

Ingeborg Bachmann, Maria Jastrzębska, Marta Hryniuk.

(3) A photograph: I am standing in front of a doll's house, its rooftop is pink. I am holding a piece of string in my left hand, missing a front tooth. I must be 5 years old. This memory is made by the image. I do not remember the doll house,

I do not remember the feeling of a missing a front tooth.

(4) What is your relationship to a place where you have never been? What do you have for lunch?

What is normal here? Certain things feel familiar. Small red bricks, rows of houses, large windows allowing passersby to gaze inside, narrow streets. I have been walking these streets for quite a while now.

(5) She is looking straight into the camera. Flirting with it, self-conscious.

(6) We are sitting, drinking my favorite wine. It's Oggio: Italian, with deep flavors of smoke and fruit.

Marta and I, in her Rotterdam apartment, looking through Maria's footage of Venice.

***** I met Marta about 4 years ago, she had just moved to Rotterdam.**

We bonded instantly - as do those living abroad, with a shared mother tongue and historical background, fragmented memories of home and a certain feeling of familiarity which is difficult to describe or grasp.

It can happen very far from one's place of birth; a sense of community.

This is what I felt reading Ingeborg Bachmann's *Word for Word* which serves as partial inspiration for Marta's new video.

First published in 1972, it is a short story giving an insight into a female perception of travel, changing landscape;

a linguistic, emotional and spatial trip through Italy. The protagonist, a prolific translator and an intellectual,

departs on a journey with her lover. As much as it is a trip along the Tyrrhenian coast, it is also an interior exploration.

The way Bachmann uses language feels cinematic. It is a fragmentary labyrinth of thoughts and places, past, present, here and now, haunting and reoccurring.

I know where it is.

(A sense of recognition.)

This is what I feel looking through Maria Jastrzębska's intimate portraits of life. Maria is Marta's great-aunt who died shortly before Marta was born. From the late '50s and up until the '70s Maria Jastrzębska was recording her life in communist Poland with a small portable camera. Family gatherings, friends, street scenes, travels to popular European destinations. A visual diary rediscovered recently in the family archives, but one that escapes simple categorisation.

Marta is revisiting the archives, and rereading them; performing history. By doing so she allows a female perspective in the representation of daily life, she asks: what constitutes home, or belonging, what does it mean to have a cultural heritage?

Community.

It is beyond simple national identity or shared experiences. A life, documented, becomes part of history.

The life of an individual reflects larger narratives and specificities of political and social frameworks.

What does it mean for a woman to travel?

To represent her own subjectivity, to have a voice?

Anna Łuczak, Rotterdam 17th of January 2019

K

J

**6 KORNEL
JANCZY**

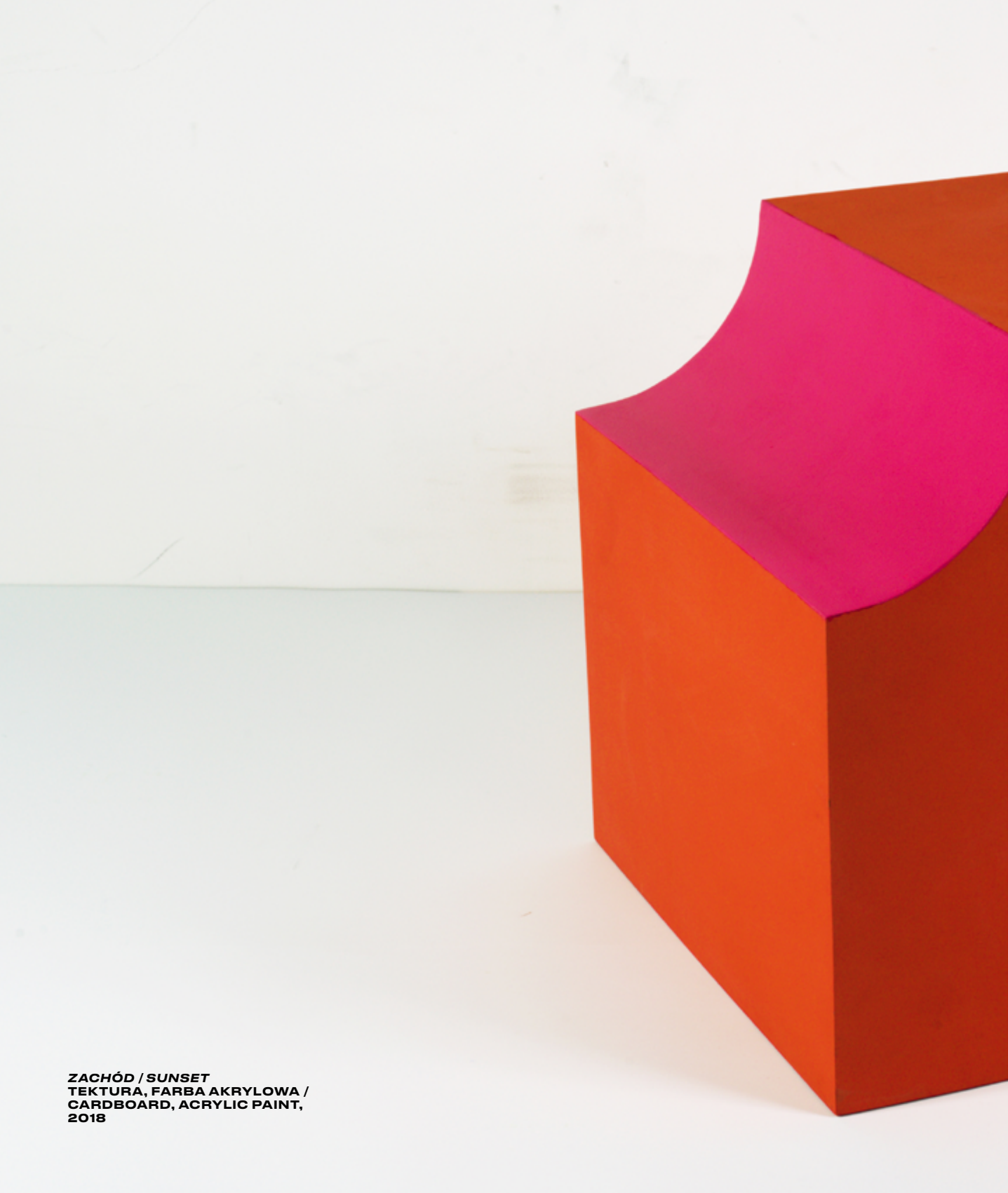
**JEST TO ATLAS ALTERNATYWNEJ
GEOGRAFII, W KTÓREJ FAKTY MIESZAJĄ
SIĘ Z FAKE-NEWSAMI, PRAWDA Z FIKCJĄ
A NAUKA Z PSEUDO-NAUKĄ**

**THIS IS AN ATLAS OF ALTERNATIVE
GEOGRAPHY, IN WHICH FACTS ARE
MIXED WITH FAKE-NEWS, TRUTH
WITH FICTION AND SCIENCE WITH
PSEUDO-SCIENCE**



Głównym tematem mojej praktyki artystycznej jest zagadnienie konceptualizacji przestrzeni oraz relacje pomiędzy naturą, nauką i polityką. Poszczególne cykle oraz składające się nań realizacje tworzą spójną całość, którą czytać można niczym podróż poprzez skalę fizyczną opisywanych przeze mnie zjawisk, od skali mikro do skali makro: począwszy od źdźbła trawy, kawałka drewna przyprószonego śniegiem, poprzez katalog słupków ogrodzeniowych, makiety prywatnych działek, estetykę środkowo-europejskiej architektury, przeskalowane modele gór, geograficzne mistyfikacje, modele romantycznych wschodów i zachodów słońca, mapy wymaginowanych państw, kończąc na obiektach kosmicznych inspirowanych fotografiami najodleglejszych zakątków wszechświata wykonanych teleskopem Hubble'a. Wszystko to tworzy zbiór artefaktów formalnie czerpiących z języka map, diagramów, wizualizacji, modeli naukowych, makiet architektonicznych oraz publikacji popularno-naukowych. Jest to atlas alternatywnej geografii, w której fakty mieszają się z fake-newsami, prawda z fikcją a nauka z pseudonauką.

The main topic of my artistic practice is the question of space conceptualisation and the relations between nature, science and politics. Individual cycles and the projects that constitute them create a complete whole, which can be interpreted as a journey through the physical scale of the phenomena I describe, from the micro to the macro scale: beginning with a blade of grass, a piece of snow-dusted wood, through a catalogue of fencing posts, mock-ups of private plots, aesthetics of the Central European architecture, overscale models of mountains, geographic hoaxes, models of romantic sunrises or sunsets, maps of imaginary countries, ending with space objects inspired by photographs of the most remote spots of the universe taken using the Hubble telescope. All of these compose a set of artefacts that formally derive from the language of maps, diagrams, visualisations, scientific models, architectural mock-ups and popular science publications. This is an atlas of alternative geography, in which facts are mixed with fake-news, truth with fiction and science with pseudo-science.



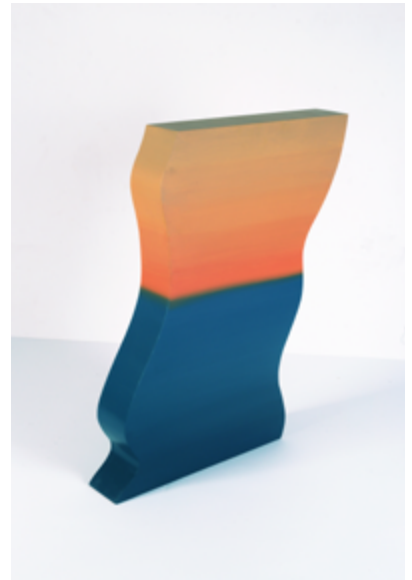
ZACHÓD / SUNSET
TEKTURA, FARBA AKRYLOWA /
CARDBOARD, ACRYLIC PAINT,
2018



SOON_19



18/02–13/03_2015



**BRZASK / DAWN,
TEKTURA,
FARBA OLEJNA /
CARDBOARD,
OIL PAINT, 2018**

**SOON 19
SUPERTEORIA /
SUPERTHEORY**



Urodzony w 1984 roku w Limanowej. Absolwent Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (2010) oraz Studiów Doktoranckich Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie (2016). Studiował na Akademii der Bildende Kunste w Monachium, w pracowni Karin Kneffel (2008). Od 2016 asystent na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Zajmuje się malarstwem, tworzy obiekty, instalacje, prowadzi działania w przestrzeni pozagaleryjnej. Stypendysta programu Młoda Polska Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2018) oraz Instytutu Adama Mickiewicza z programu Kultura Polska w Świecie.

Born in 1984 in Limanowa. Graduated from the Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Krakow (2010) and completed a Doctoral Programme of the Pedagogical University of Krakow (2016). Studied at the Akademie der Bildende Kunste in Munich, at Karin Kneffel's studio (2008). Assistant tutor at the Faculty of Art of the Pedagogical University of Krakow since 2016. Focuses on painting, objects and installations, and off-gallery activities. Scholarship holder under the Young Poland programme of the Minister of Culture (2018) and under the Polish Culture Around the World programme of the Adam Mickiewicz Institute.

**SŁOŃCE W GÓRACH /
SUN IN THE MOUNTAINS,
MAKA, FARBA AKRYLOWA,
SZKŁO / FLOUR, ACRYLIC
PAINT, GLASS, 2013**



**MAPA NIEBA / SKY MAP
INSTALACJA / INSTALLATION,
2015**



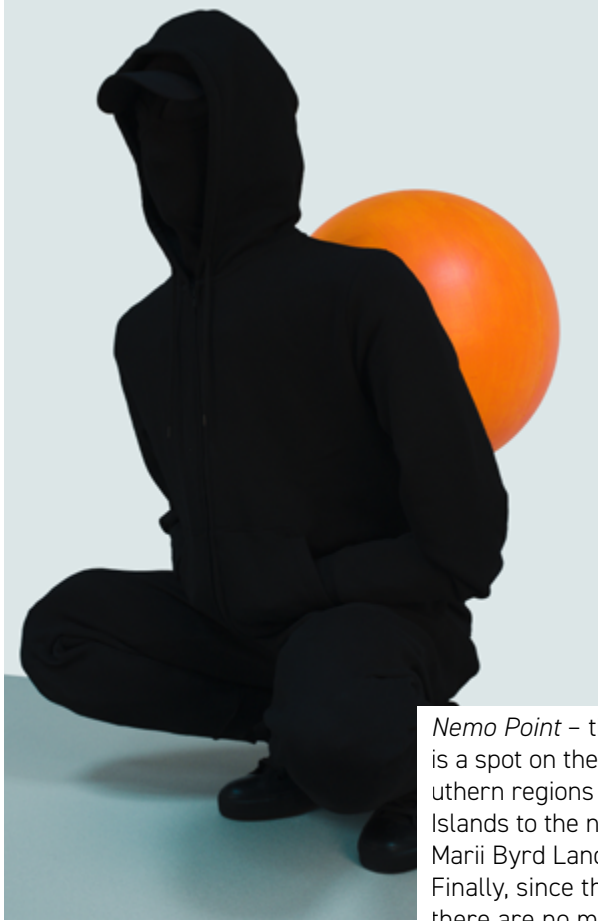
PUNKT NEMO NEMO POINT

2019 / instalacja, elementy różne, wideo /
installation, various objects, video / 8 x 8 x 4 m

Punkt Nemo - oceaniczny biegun niedostępności (48°52'6" S 123°23'6" W) to punkt na oceanie położony najdalej od lądu. Znajduje się on w południowych rejonach Oceanu Spokojnego, 2688 km od najbliższego lądu – wyspy Pitcairn na północy, Wyspy Wielkanocnej na północnym wschodzie i wyspy Maher w pobliżu Ziemi Marii Byrd w Antarktyce.

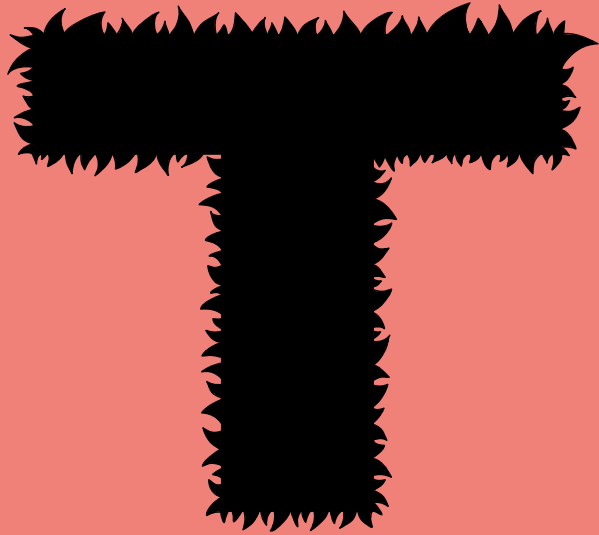
Ostatecznie, odkąd orbitę naszej planety zaludniły sztuczne satelity, na ziemi nie ma już miejsc do odkrycia. Wszystko może zostać w każdej chwili sfotografowane z nieprawdopodobną dokładnością. Co zatem robią dzisiejsi odkrywcy i eksploratorzy? Po co pchają się w najbardziej niedostępne rejony, skoro z dużą dokładnością można przypuszczać co ich tam może spotkać?

W myśl tezy postawionej w pierwszym zdaniu, można by zadać kolejne pytanie: czy nie są to ludzie, którzy wolą się ukrywać zamiast odkrywać? Docierają do miejsc, które niewielu zechce odwiedzić, dzięki czemu właśnie tam mogą zaznać spokoju. Czy podobne strategie można zaobserwować w poczynaniach osobnej podkategorii podróżników – podróżujących artystów? Punkt Nemo to instalacja o charakterze metaforycznym, w której czwórka podróżników-artystów dryfuje na tratwie. Próbę określenia ich płci, wieku oraz pochodzenia udaremnia kamuflaż tworzony przez ubiór, zlewający się w całość z wkomponowanymi weń obiektami. Śmiałkowie próbują odnaleźć tytułowy Punkt Nemo. Można doszukać się tu szeregu nawiązań, zarówno do ikonicznych obrazów z historii malarstwa, jaki i do prac artystów współczesnych. Do aktywności Jana Bas Adera, który w ramach projektu *In Search of the Miraculous* wybrał się w samotną podróż przez Atlantyk, z której nie wrócił, do postaci Chrisa Burdena, który przez jedenaście dni samotnie pływał kajakiem po Zatoce Meksykańskiej, czy do projektu *Meditation Boat* Ann Hamilton - w którym buddyjscy mnisi z dala od zgiełku miasta mogli spokojnie oddawać się kontemplacji płynąc łodzią rzekami Laosu.



Nemo Point – the oceanic pole of inaccessibility (48°52'6" S 123°23'6" W), is a spot on the ocean located farthest from the land. It is located in the southern regions of the Pacific Ocean, 2688 km from the closest land – Pitcairn Islands to the north, Easter Islands to the north-east and Maher Island near Marii Byrd Land in Antarctica.

Finally, since the orbit of our planet was populated by artificial satellites, there are no more places to be discovered on the Earth. Everything can be photographed at any moment with an amazing precision. So, what are today's discoverers and explorers doing? Why are they pushing towards most inaccessible areas given that it can be presumed with a great accuracy what they can find there? In the light of the thesis set in the first sentence, another question may be asked: aren't they people who prefer hiding to discovering? They reach places that few would like to visit, and that's where they can experience peace and silence. Can similar strategies be observed in the behaviour of another subcategory of travellers – travelling artists? *Nemo Point* installation is a metaphorical work, wherein four travellers-artists are drifting on a raft. An attempt to determine their gender, age and origin is thwarted by the camouflage made up by clothing that blends with other objects in the space. The adventurers are trying to find the title *Nemo Point*. Many allusions can be noticed: to such iconic paintings as *The Raft of the Medusa* by Théodore Géricault, romantic maritime landscapes by Caspar David Friedrich, or John Webber, James Cook's onboard painter, and to works by contemporary artists. Jan Bas Ader, who set out alone on a journey through the Atlantic as part of the *In Search of the Miraculous* project but never came back; Chris Burden, who canoed alone around the Gulf of Mexico for eleven days, or the *Meditation Boat* by Ann Hamilton, where Buddhist monks could contemplate peacefully far from the city noise while sailing on Laos rivers.



7 **TOMASZ
KOSZEWNIK**



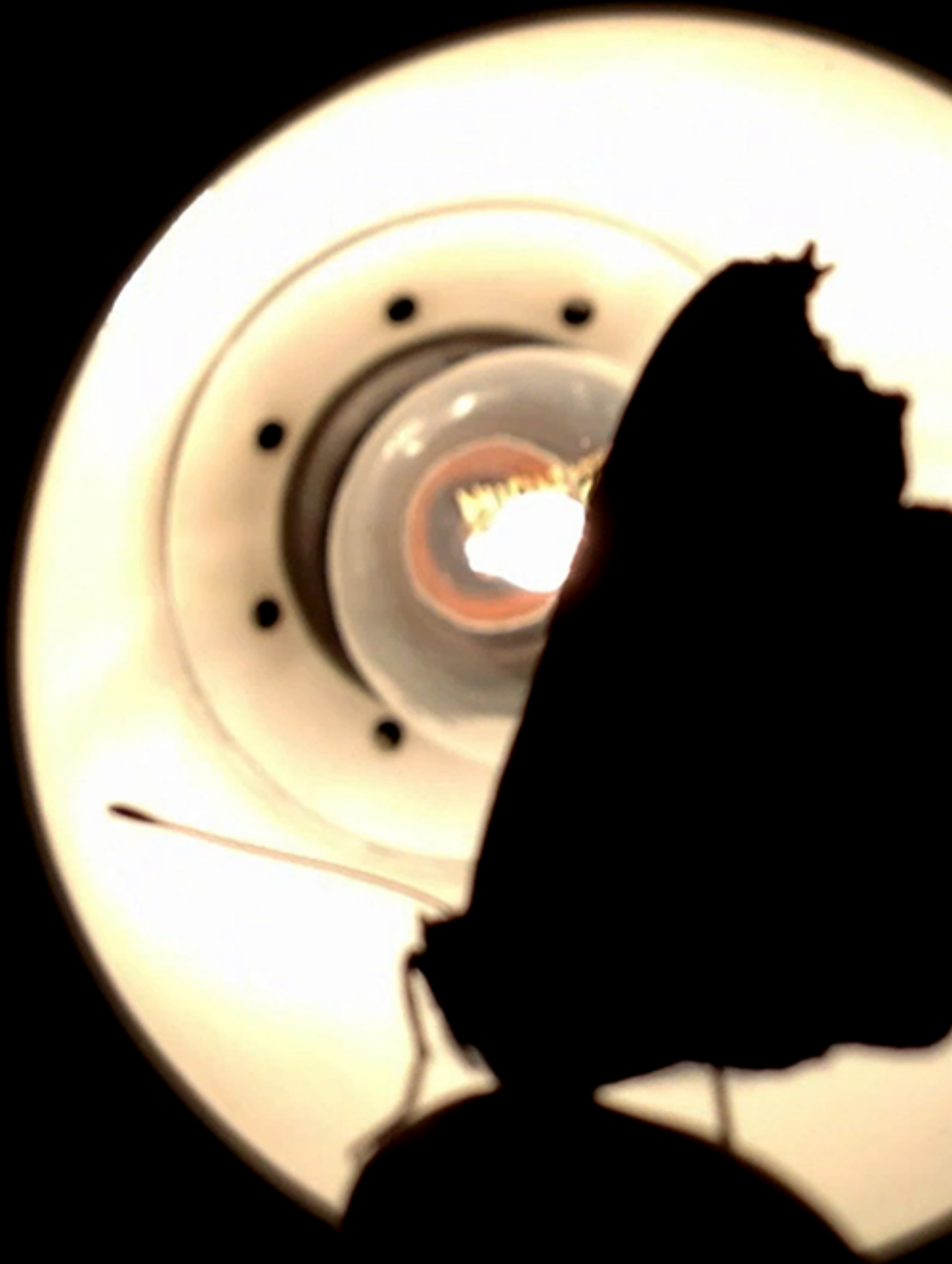
Autor, z natury rzeczy niemówiący o sobie, mógłby to delegować. Życząc sobie pozostawienie tego faktu jako niezatajonego, w sposób oczywisty ujawniłby mnie. Chcąc dochodzić intencji takiego kaprysu, okazałoby się, że jakoby wcale to nie ja, a ta strategia miałaby mówić w jego imieniu.

The author, who by nature does not talk about himself, could have delegated that. Wishing to leave this fact as unconcealed, he would have obviously disclosed me. If one wanted to arrive at the intention of such a whim, it would turn out that allegedly it was not me but the strategy that would speak on his behalf.

czary mary
hokus pokus

Urodził się w 1986 roku w Białymstoku. Mieszka i pracuje w Poznaniu. Ukończył studia na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu na Wydziale Sztuki Mediów. Studiował także fotografię, socjologię, antropologię kultury oraz informatykę. Jest artystą kierującym konceptualnym przedsiębiorstwem sztuki. Interesuje go zwyczajowość, mniej jako przedmiot badań społecznych, bardziej jako obszar możliwości obejmujący spokojną przestrzeń pomiędzy napięciami. Eksperymentuje z teoriami i praktykami postartystycznymi. Silnikiem i kluczowym aspektem jego twórczości pozostaje spekulatywna forma współpracy z osobami prywatnymi, artystami czy instytucjami.

Born 1986 in Białystok. Lives and works in Poznań. Completed his studies at the Faculty of Media Arts of the University of Arts Poznań. Studied also Photography, Sociology, Cultural Anthropology and IT. An artist, who runs a conceptual enterprise of art. Interested in customs as an area of capabilities covering the peaceful space between tensions rather than as a subject of social sciences. Experiments with post-art theories and practices. What remains the driving force and the key aspect of his works is the speculative form of collaboration with other persons, artists or institutions.



YOU ARE MY SUNSHINE,
VIDEO, 2013



INTERMEZZO

2019 / instalacja, 12 gobelinów / installation, 12 tapestries

Pochodzę z Białegostoku, miasta wojewódzkiego położonego w północno-wschodniej Polsce. Kilkadziesiąt lat temu z pobliskiej wsi emigrowała tu z potrzeby pracy moja babcia. Zatrudnienie znalazła w Zakładach Przemysłu Bawełnianego Fasty w Białymstoku - największej w regionie fabryce tego typu. Można przypuszczać, że Zakład w sposób zupełnie naturalny, odbierając jej wówczas pracę, zapewnił ją na powrót. Produkcja tkanin na skalę przemysłową w znaczący sposób bowiem zmieniła siły na rynku dóbr włókienniczych. Paradoksalnie tradycyjne tkaczki ratując swoje rękodzieło zaczęły wtedy kopiować te fabryczne tkaniny - choć wstępnie to właśnie przemysł będący pod wpływem kultury ludowej jedynie dostosował tradycyjne wzory do potrzeb maszynowych. Wraz z początkiem transformacji ustrojowej fabryka upadła, a tysiące ludzi ponownie straciło pracę.

Tematem wyjściowym prezentowanej na wystawie instalacji Tomasza Koszewnika są zbiorowe wydarzenia opowiedziane na podstawie historii podlaskich tkaczek. To symboliczny gest w kierunku kultury ludowej, która jako trwały element dziedzictwa ludzkich rąk trwa, pomimo wciąż postępujących procesów industrializacji. Praca w sposób znaczący ale niemal niewidoczny wpisuje się w przestrzeń wystawy, której ekspozycja zrealizowana jest w budynku byłego kompleksu fabryk tkackich w Wenecji. Składa się z kilkunastu ręcznie wykonanych tkanin ściennych, potocznie zwanych dwuosnowowymi dywanami Janowskimi. Ta pracochłonna ale unikalna technika do dnia dzisiejszego przetrwała jedynie w okolicach miejscowości Janów na Podlasiu i zaliczana jest do najciekawszych zjawisk współczesnej polskiej sztuki ludowej. Dywany wykonała pani Karolina Radulska, która jako przedstawicielka tzw. nowego pokolenia tkaczek jest kontynuatorką rodzinnych tradycji.

I come from Białystok, a voivodship city located in North-Eastern Poland. Several decades ago my grandmother emigrated here from a nearby village to get a job. She was employed at *Fasty* Cotton Industry Plant in Białystok – the largest factory of this type in the region. It can be presumed that the Plant in a totally natural way gave her a job that it had earlier taken away from her. This is because the industrial - scale production of fabrics considerably shifted the balance on the textile product market. Paradoxically, traditional weavers, trying to save their handicraft, began copying the factory made fabric – although initially it was the industry, under the influence of folk culture, that only adapted the traditional designs to machinery needs. With the beginning of the system transformation the factory went bankrupt and thousands of people again lost their jobs.

The starting point of the installation by Tomasz Koszewnik presented at the exhibition is an account of collective events based on the history of weavers from Podlasie. This is a symbolic gesture towards the folk culture still existing as a permanent element of the heritage of human hands despite the continuous industrialisation processes. The work in a significant yet almost invisible manner fits into the exhibition space, arranged in a building of the former complex of textile factories in Venice. It is composed of a dozen or so handmade wall fabrics, colloquially called double-warp Janów carpets. This laborious yet unique technique has survived until now only near Janów in Podlasie and counts as one of the most interesting contemporary phenomenon of the Polish folk art. The carpets were made by Ms. Karolina Radulska, who is a continuator of the family traditions as a representative of the so-called new generation of weavers.



INTERMEZZO,
DETAL / DETAIL,
2019





**8 DOROTA
KOZIERADZKA**

BOHATEREM SWOICH PRAC CZYNIĘ CZŁOWIEKA, TWÓRCĘ ŚWIATA MITÓW I SPRAWCĘ ZDARZEŃ

I MAKE A HUMAN BEING - THE CREATOR OF THE WORLD OF MYTHS AND THE ORIGINATOR OF EVENTS - THE HERO OF MY WORKS



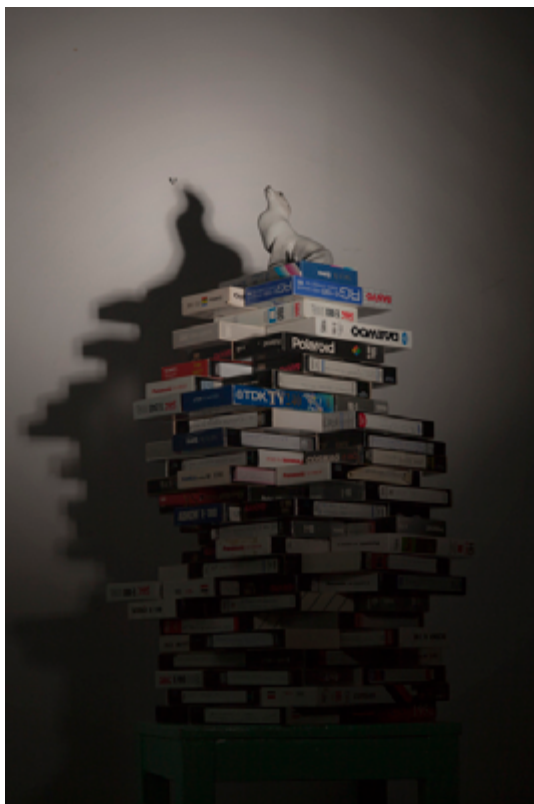
Jak daleko leży prawda od fikcji? Granicę tę swobodnie przesuwam. Czy to, co wyobrażone, przywiezione zza tej granicy, nie wygląda jak prawdziwe? Czy obiektywne fakty przemienione w materię sztuki nie zostają przez nią zuniwersalizowane lub wręcz zmitologizowane? Rzeczywistość moich fotografii buduję poprzez analogię do świata rzeczywistego, jednocześnie wykorzystując plastyczny potencjał narzędzi. Nie bronię się przed łamaniem zasad, a wręcz świadomie uwydatniam pęknięcia w świecie przedstawionym. Chcę, żeby widz się gubił, tracił rozeznanie, gdzie kończy się wartość dokumentalna fotografii, a gdzie zaczyna się kreacja. Bohaterem swoich prac czynię człowieka, twórcę świata mitów i sprawcę zdarzeń. Zazwyczaj przed obiektywem stawiam siebie. Przyjmuję rolę matki, bogini, czy mistrzyni olimpijskiej, za każdym razem afirmując kolejne wcielenia kobiecości, skupiam się na sile i wrażliwości swoich bohaterek. Ale nie tylko. Dotykając problemu cielesności szukam alternatywy dla niewygodnych faktów i niekomfortowych pozycji. Ciało jako źródło cierpienia, ale i przyjemności, jest obecne, prawdziwe, niewyretuszowane. Reszta zostaje do niego dopisana. To nie ciało gości w różnych scenografiach, to otoczenie dopasowuje się do kolejnych wcieleń. Istnienie odbywa się poza kategorią czasu, ale to nie pozbawia go autentyczności. Jeśli mierzę się z historią, to poddaję ją subiektywnej korekcie, przeprowadzam w świat wyobrażeń. Fotografuję również swoją rodzinę, podejmując temat bliskości oraz związanej z nią cielesności, a także relacji i wynikających z nich obciążeń. Choć najczęściej pracuję za obiektywem, mentalnie pozostaję malarką. Traktuję fotografię jako narzędzie (podobnie jak instalację, performance, video, czy rysunek).

How far does the truth lie from fiction? I shift this boundary as I wish. Doesn't what was imagined, brought from behind that boundary, look true? Don't objective facts transformed into the matter of art become universalised or even mythologised by art? I build the reality of my photographs by analogy to the real world, at the same time making use of the artistic potential of tools. I don't refrain from breaking the rules but rather consciously emphasise the cracks in the presented world. I want the viewer to get lost, to be misguided where the documentary value of the photographs ends and where the creation begins. I make a human being - the creator of the world of myths and the originator of events - the hero of my works. Usually, I place myself in front of the lens. I assume the role of a mother, a goddess, or an Olympic champion, each time affirming successive incarnations of femininity, focusing on the strength and sensitivity of my heroines. But not only. By touching on the problem of corporeality, I'm looking for an alternative for inconvenient facts and uncomfortable positions. Body as a source of suffering but also pleasure, it is present, real, unretouched. The rest is added to the body. It is not the body that resides in various settings, it is the surroundings that are adapted to successive incarnations. The existence takes place outside the time category, but this does not deprive it from authenticity. If I contend with history, I subject it to subjective correction, I bring it to the world of imaginations. I take photos also of my family, addressing the topic of closeness and the associated corporeality, as well as relations and the resulting burdens. Although I most often work behind the lens, I remain a painter mentally. I treat photography as a tool (similarly as installation, performance, video, or drawing).



**Z CYKLU / FROM THE SERIES:
PO GODZINACH / AFTER HOURS,
2012**





SOON_07

20/01-6/02_2014

**Z CYKLU / FROM THE SERIES:
PRACE PORZĄDKOWE /
CLEANING WORK,
2016**

**SOON_07
Z RODZINNEGO ALBUMU /
FROM THE FAMILY ALBUM**





Z CYKLU / FROM THE SERIES:
POZA CZASEM / BEYOND TIME,
2012

OLYMPIC CHARMER

2019 / cykl 36 fotografii, instalacja, wideo, działanie performatywne
/ cycle of 36 photographs, installation, video, performative action

WIDEO / VIDEO: ARTYSTA JAKO NARZĘDZIE/ARTIST AS
A TOOL, ZDJĘCIA I DŹWIĘK / CINEMATOGRAPHY AND
SOUND MIXING: JÓZEF ROMASZ, CHOREOGRAFIA /
CHOREOGRAPHY: AGNIESZKA DĄBROWSKA - PERZYNA

Jestem artystką, która w czasie wolnym trenuje łyżwiarstwo. Choć to, kim jesteśmy jest poniekąd wypadkową pewnego potencjału, kim mogłoby się być. W projekcie *Olympic Charmer* odwracam proporcję i najważniejszą z życiowych ról czynię łyżwiarstwo, pamiętając, że w sztuce mogę być kim chcę. Powołuję do życia alter ego, maszynę do wygrywania, której nie znany jest smak porażki.

Olympic Charmer to złożony formalnie projekt, zakładający daleko posuniętą mistyfikację. Postępując się technikami fotomontażu zawłaszczam sobie sukcesy ulubionych gwiazd łyżwiarstwa, pojawiając się na plakatach, okładkach archiwalnych pism obwieszona medalami, tymi, które ktoś mi przyznał i tymi, które przyznaje sobie sama. Realne sukcesy odniesione w współzawodnictwie amatorskim stopniowo ustępują miejsca trofeom z najważniejszych sportowych imprez wieńcząc kolekcję olimpijskim złotem. W tym projekcie nie ma miejsca, czasu, ani przynależności narodowej. Jestem mistrzynią totalną. Wszystkie sukcesy są moje.



I am an artist who trains skating in her spare time. Who we are is to some extent a resultant of a certain potential of who we could have been. In the *Olympic Charmer* project I reverse the proportion and make skating the most important of the life roles, remembering that in art I can be everything I want. I create an alter ego, a winning machine which does not know the taste of losing.

Olympic Charmer is a formally complex project providing for a far-reaching hoax. Using the photomontage techniques, I appropriate the successes of favourite skating stars, I appear on posters, covers of archival magazines dripping with medals, those awarded to me by someone and those awarded to me by myself. The real successes achieved in amateur competitions gradually give way to trophies from the most important sports events, with the collection being concluded with the Olympic gold. There is no place, time or nationality in this project. I am a total champion. All successes are mine.

ME

ME

9 **MAGDALENA
ŁAZARCZYK**

**SZCZEGÓLNIIE ISTOTNY ZDAJE SIĘ BYĆ
DLA NIEJ PROCES SYGNIFIKACJI, PRÓBY
ODCZYTANIA OTACZAJĄCEGO ŚWIATA,
UJAWNIANIA SENSU, SZUKANIA
ZNACZENIA POPRZEZ ANALIZĘ FORMY**

**WHAT SEEMS OF PARTICULAR
IMPORTANCE TO HER IS THE PROCESS
OF SIGNIFICATION, OF ATTEMPTING
TO READ THE SURROUNDING WORLD,
OF REVEALING THE SENSE, OF SEEKING
THE MEANING BY ANALYSING THE FORM**



Magdalena Łazarczyk zajmuje się filmem, fotografią, instalacją oraz działaniami preformatywnymi. W swojej twórczości podejmuje temat relacji człowieka do otaczającego świata, interesuje ją dystans pomiędzy znakiem, przedmiotem a jego pojęciem, funkcją i miejscem w systemie. Czerpie inspirację z literatury, teorii architektury i świata rzeczy, jako nośników emocjonalnego i intelektualnego ciężaru, elementów kształtujących nasze życie w jego zarówno najbardziej podstawowym, jak i egzystencjalnym wymiarze. Szczególnie istotny zdaje się być dla niej proces sygnifikacji, próby odczytania otaczającego świata, ujawniania sensu, szukania znaczenia poprzez analizę formy. Jednocześnie jest to proces konstruowania własnego systemu semantycznego, systemu odniesień i powiązań, w którym emocje materializują się, odnajdując swój fizyczny odpowiednik.

Magdalena Łazarczyk deals with film, photography, installation and performative actions. Her works address the question of relations between a human being and the surrounding world, she is interested in the distance between the sign, the object and its definition, its function and place in the system. She draws inspiration from literature, theory of architecture and the world of things as carriers of emotional and intellectual burden, elements shaping our lives in their both fundamental and existential dimension. What seems of particular importance to her is the process of signification, of attempting to read the surrounding world, of revealing the sense, of seeking the meaning by analysing the form. At the same time, this is a process of constructing her own semantic system, a system of references and connections, in which emotions materialise, finding their physical counterparts.



SOON_15

29/9-17/10_2014

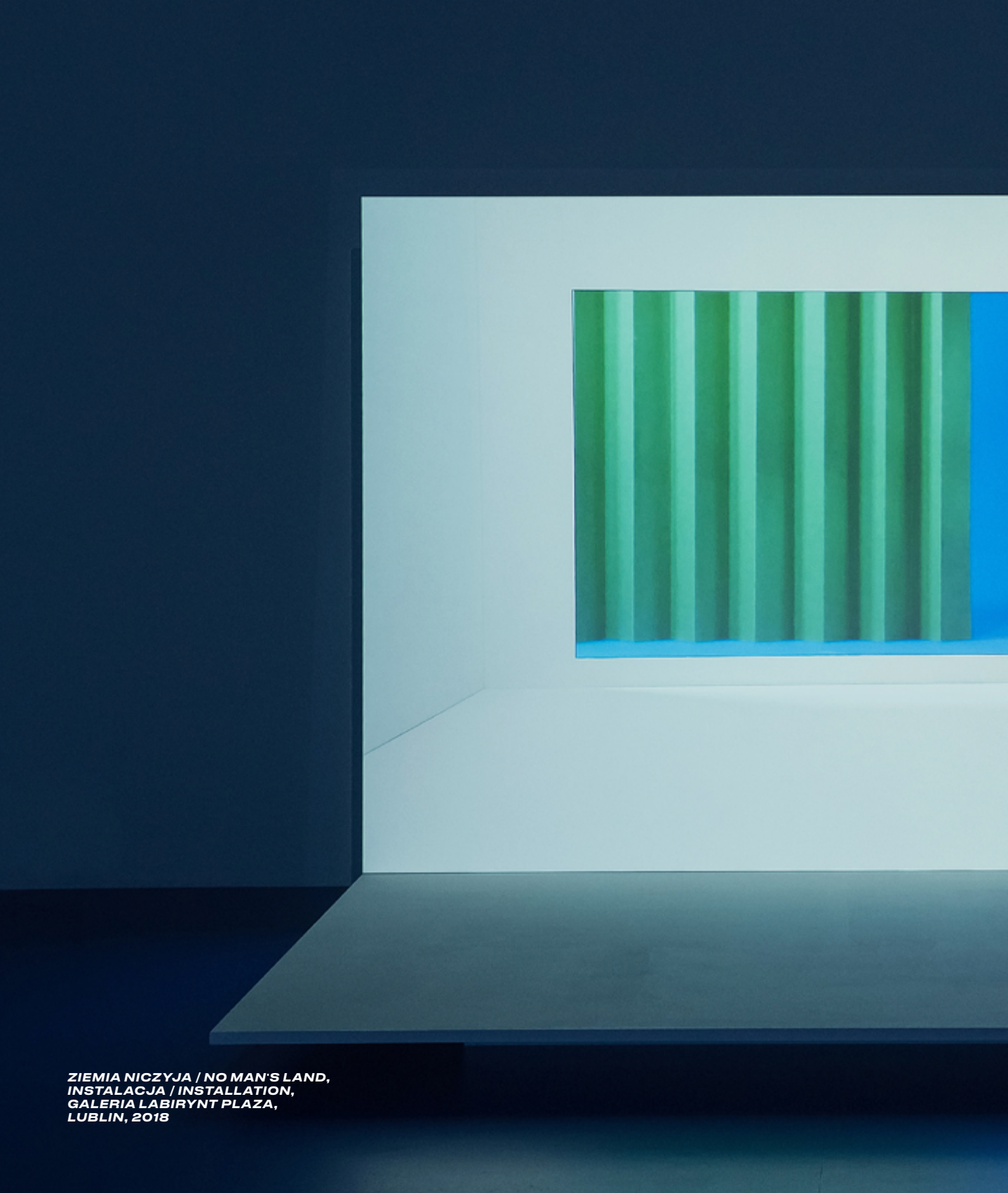
**NA PIĘTRZE PO PRAWĘJ
NIKOGO NIE MA #2 / ON
THE FIRST FLOOR ON THE
RIGHT THERE IS NO ONE #2
HEILIGENKREUZENHOF,
VIENNA, 2016**

**SOON_15
GDYBY SIĘ TAK NIE STAŁO /
IF THIS HAD NOT HAPPENED**



Urodzona w 1985 roku w Białymstoku. Absolwentka fotografii na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu (2013) i Sztuki Mediów na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie obroniła tytuł magistra w Pracowni Działań Przestrzennych prof. Mirosława Bałki (2015). Artystka sztuk wizualnych, zajmuje się wideo, fotografią, instalacją. Jej praca dyplomowa została nagrodzona na wystawie *Coming out 2015* za najciekawszą realizację w dziedzinie sztuki nowych mediów oraz otrzymała główną nagrodę w wystawie (Nie)Obecność organizowanej przez Galerię Labirynt w Lublinie (2017). Otrzymała nagrodę Zaiks za najlepszą pracę dyplomową w dziedzinie sztuki mediów (2015) oraz nagrodę specjalną na 2. Konkursie Najlepszych Dyplomów Sztuki Mediów we Wrocławiu, oraz wyróżnienie w Konkursie Najlepszych Dyplomów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (2015). Artystka jest finalistką Artystycznej Podróży Hestii (2014), Biennale Sztuki Młodych Rybie Oko (2013) oraz laureatką Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2015).

Born in 1985 in Białystok. Graduate in Photography at the University of Arts Poznań and in Media Art at the Academy of Fine Arts in Warsaw, where she earned her Master's degree at Professor Mirosław Bałka's Studio of Spatial Activities, 2015. Visual artist, focusing on video, photography, installation. Her diploma project was awarded at the *Coming out 2015* exhibition for the most interesting project in the field of new media art and received the Grand Prix at the (Non)Presence exhibition organised by Labirynt Gallery, Lublin (2017). Received the Zaiks Award for the best graduation project in Media Art (2015) and a special prize at the 2nd Best Media Arts Graduation Projects Competition, Wrocław, and a honourable mention at the Best Fine Arts Graduation Projects Competition in Gdańsk (2015). Finalist of the Hestia Artistic Journey contest (2014), Fish Eye 7 Young Art Biennale (2013), and winner of the Award of the Minister of Culture and National Heritage (2015).



**ZIEMIA NICZYJA / NO MAN'S LAND,
INSTALACJA / INSTALLATION,
GALERIA LABIRYNT PLAZA,
LUBLIN, 2018**



DZIEŃ POTRZEBUJE WIECZORU

Wieczorem nie wszystko zasypia w pokoju. Są też przedmioty, w których odbija się pokój. Szklane przedmioty, kryształ, ekrany. Nie ma w nich nic oprócz odbić. Wszystkie przedmioty leżą zaspane, tylko miejsce nie może nie widzieć ciemności. Nie ma spania w tym pokoju, w mroku zbyt wiele się dzieje, jest zbyt dużo czasu na zaśnięcie. Ile trwa minuta? Ile trwa doba przytomności? W pokoju jest za dużo odbić, za dużo wczorajszych obecności, pozostałości zeszłych koncentracji. Ciągłe pobudzenie, w ciągłej naocznosci. Nie ma zastanowień w bezsensnym pomieszczeniu, ale uwaga jest wszędzie. W odbiciach wyglądy wczorajszych zajęć już nie są stabilne. Nawet prosty fakt nie znaczy już tego samego. Zdarzenia same rozpadają się na części, nakładają się na siebie. Wszystko się miesza, wydaje się być z tej samej materii. Jedno zdarzenie przypomina drugie zdarzenie, staje się tym zdarzeniem. O północy nie wiadomo już co jest czym, nie wiadomo jak jest, a jak nie jest. Można znać dokładny adres i czas i nie trafić nigdzie. Za każdym razem jest inna godzina, za każdym razem jest się gdzie indziej. W ciemności każdy przebieg zdarzeń wydaje się normalny, właściwa dziwność pojawia się rano. Także czynności dzienne pełne są niejasnych oczywistości, zmierzchowych okoliczności, wieczornych powodów. W samym środku dnia dzieje się coś zupełnie innego, niż to, co mogłoby się wydawać. Chwilowy blackout w południe. Domysły, domysły. Co jest, a czego nie ma. Wieczór nie jest bardziej spekulatywny od godzin południowych. Także w przytomności skrywają się materie, które do niej nie należą. Fakty, które niewiele znaczą i z niczym się nie kojarzą. Stany, które do niczego nie pasują, które z niczym nie mają zbyt wiele wspólnego. Punkty uchodzenia niejasności. Także uwaga potrzebuje przebywać w miejscach, których nie rozumie, chodzić za rzeczami, których nie zna, w miejscu, w których nie spodziewa się ich znaleźć. Przytomność ma potrzebę wydobywania z siebie zdań, których nie można pomyśleć, wywoływania zajęć, o których nie można mieć właściwego wrażenia. Wieczorem też dzieje się wiele, znacznie więcej niż można zobaczyć. W ciemności jednak uwaga może dłużej rozciągać się w kilka stron jednocześnie. W południe koncentracja jest wulgarna, a odczuwanie urywa się łatwo. Wszystko łączy się ze wszystkim, tylko to, co najbliżej nie dotyka się. Przytomność obiecuje wiele, ale jest niewypytalna. Dzień potrzebuje wieczoru. Istnieje potrzeba ciemności; minuty, w której można dotknąć jakiejś nieokreślonej zawartości tego życia; miejsca, w którym ten czas można wykorzystać w inny sposób. Także po ciemku to przeżycie nie jest dość wyraźne, żeby móc nazwać je doświadczeniem; także w mroku wszystkie osiągnięcia są zastępcze, ale przynajmniej widać co zastępują. Właściwa ciemność nie przychodzi w nocy, właściwa ciemność trwa cały czas. Na chwilę to samo życie pojawia się na innym tle, krótki blackout w środku dnia.

DAY NEEDS EVENING

In the evening, not everything falls asleep in the room. There are also objects in which the room is reflected. Glass objects, crystals, screens. There is nothing in them apart from reflections. All objects lie sleeping, only the place cannot fail to see the darkness. There is no sleeping in this room, too much is happening in the darkness, there is too much time to fall asleep. How long does a minute last? How long does a day of consciousness last? There are too many reflections in the room, too many yesterday's presences, residues of past concentrations. Continuous excitation, in continuous eye-witnessing. There are no wonderings in the sleepless room, but attention is everywhere. In the reflections, the appearances of yesterday's incidents are no longer stable. Even a simple fact no longer means the same. Events themselves disintegrate into pieces, overlap. Everything is mixed, seems to be from the same matter. One event resembles another event, becomes that event. At midnight, it is no longer known what is what, what is and what is not going on. One can know the exact address and time but not reach anywhere. Every time the hour is different, every time one is somewhere else. In the darkness, every course of events seems normal, the proper strangeness appears in the morning. Also day activities are full of unclear obvious things, dusk circumstances, evening reasons. In the middle of the day, there happens something completely different than it would seem. A temporary blackout at noon. Guesses, guesses. What is and what is not there. Evening is not more speculative than noon hours. Also in consciousness lurk matters which do not belong to it. Facts that mean little and that cannot be associated with anything. States that do not fit anything, that have little in common with anything. Points where unclarity escapes. Also attention needs to stay at places which it does not understand, to walk after things which it does not know, to places where it does not expect to find them. Consciousness needs to give out such sentences that cannot be thought, to bring about such incidents about which a proper impression cannot be gained. Much is happening also in the evening, much more than can be seen. However, in the darkness attention can spread for longer in multiple directions simultaneously. At noon, concentration is vulgar and the feeling is cut short easily. Everything connects with everything, only what is closest does not touch. Consciousness promises much but is insolvent. The day needs the evening. There is a need of darkness; a minute when an unspecified content of this life can be touched; a place where this time can be used in a different manner. Also, in darkness this experience is not clear enough to be called experience; also in the darkness all achievements are substitutions but at least it can be seen what they substitute. The proper darkness does not come at night, the proper darkness lasts all the time. For a moment, the same life appears against a different background, a short blackout in the middle of the day.

THE NIGHT OF TIME

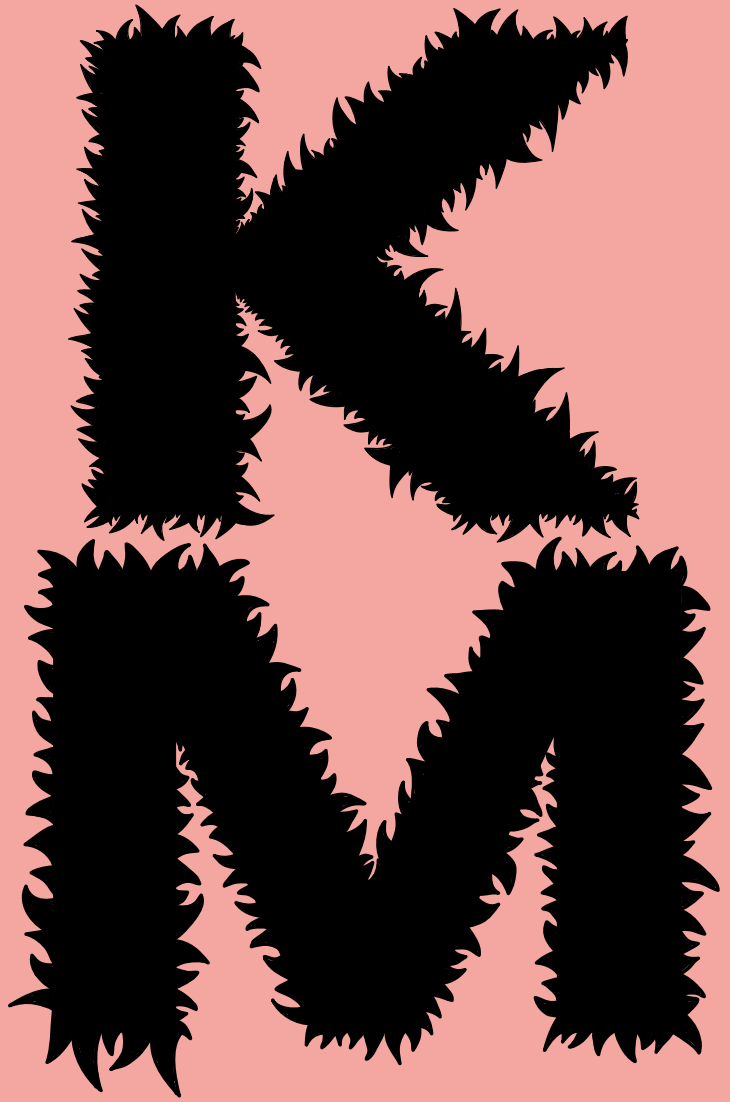
2019 / instalacja wideo, dźwięk
/ video installation, sound

The Night Of Time to wielkoformatowa animacja – kolaż. Wszystko w nim stanowi jedność. Poszczególne formy nie są osobnymi, wyobcowanymi bytami, wydają się raczej stworzone z tej samej substancji. *The Night of Time* to prześwit, szczelina do świata ukrytego pod powierzchnią materii, miejsca trwającego zgodnie z niezmiennymi regułami, ujawniającego się na styku fantazji i materializmu, baśni i nauki. To wizja trwania poza czasem. Wymiar, w którym nie istnieją dychotomie: przeszłość/przyszłość, dobro/zło, prawda/ kłamstwo, kultura/natura, a wszystko dzieje się tu i teraz, przy czym tu jest wszędzie a teraz zawsze. To deklaracja całkowitej apolityczności, wycofanie się w świat utopijnego wyobrażenia neutralnej, zanurzonej w swoim trwaniu naturze, w której jakiegokolwiek zaklęcia i proroctwa nie mają racji bytu, gdyż nie mają żadnego punktu odniesienia, są niecelne, nieadekwatne. Obraz w symboliczny sposób ujmuje w nawias i unieważnia to, co związane z historią, wystawiając widza na chłodne spojrzenie spoza czasu.

The Night Of Time is a large - format animation – a collage. All its components make up the unity. Individual forms are not separate, alienated beings, but they rather seem to be made of the same substance. *The Night of Time* is a gap, a crevice leading to a world covered under the surface of matter, a place existing in accordance with the invariable rules, manifesting on the border of phantasy and materialism, of fable and science. This is a vision of existence outside time. A dimension with no dichotomies: past/future, good/evil, truth/lie, culture/nature, and everything happens here and now, with "here" being everywhere and "now" being always. This is a declaration of total apoliticality, a withdrawal into a world of a utopian notion of a neutral nature immersed in its existence, in which no spells and prophecies can appear because they have no reference point, are inapt, inaccurate. The painting symbolically puts in brackets and cancels what is related to history, exposing the viewer to a cold view from outside time.

THE NIGHT OF TIME
DETAIL / DETAIL, 2019





10 **KAROLINA
MEENICKA**

**KONCEPTUALNĄ SZTUKĘ KRYTYCZNĄ,
BADAJĄCĄ WPŁYWY TECHNOLOGII
NA TOŻSAMOŚĆ JEDNOSTKI ORAZ
NA MECHANIZMY RZECZYWISTOŚCI
ODGÓRNIIE PLANOWANEJ**

**CONCEPTUAL CRITICAL ART, WHICH
EXAMINES THE IMPACT OF TECHNOLOGY
ON THE IDENTITY OF THE INDIVIDUAL
AND ON THE MECHANISMS OF TOP
-DOWN PLANNED REALITY**



Poszukiwania artystyczne Karoliny Mełnickiej można określić jako konceptualną sztukę krytyczną, badającą wpływy technologii na tożsamość jednostki oraz na mechanizmy rzeczywistości odgórnie planowanej. Interesują ją szczególnie obserwacje metod projektowania przestrzeni lub idei dla masowego odbiorcy. Zajmuje się animacją 3D, sztuką wideo, fotografią, obiektem, performansem; szczególnie ważny w jej realizacjach jest tekst. W swoich realizacjach często korzysta z autorskiej poetyckiej narracji. Jest współzałożycielką państwa Nomadic State, które współprowadzi wraz ze Stachem Szumskim.

Karolina Mełnicka's artistic searches can be defined as conceptual critical art, which examines the impact of technology on the identity of the individual and on the mechanisms of top-down planned reality. She is interested especially in observations of methods of space or idea designing for the mass consumer. She applies 3D animation, video art, photography, object, performance; text is particularly important in her projects. She often makes use of auteur poetic narrations in her works. She is a co-founder of Nomadic State, which she co-rules with Stach Szumski.

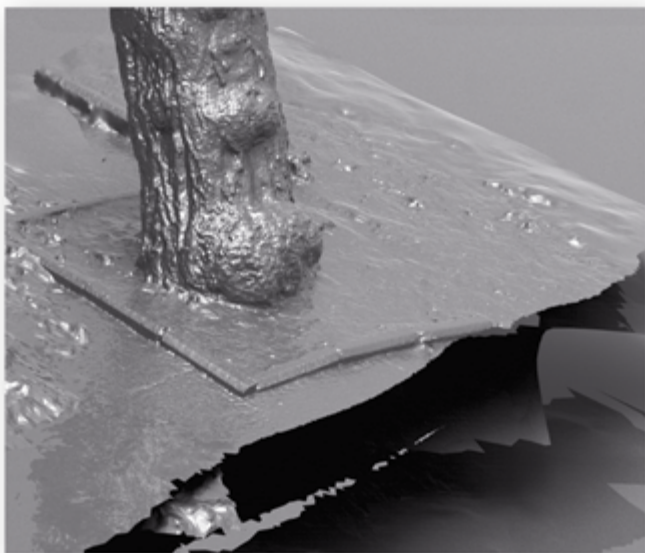
VS / VERSUS
OBIEKT, ALUMINUM,
CIEKŁY KRYSZTAŁ /
OBJECT, ALUMINUM,
LIQUID CRYSTAL,
2016





SOON_35

Please consider the environment before printing this email.



**STRONA OBOK / NEXT PAGE:
TO SEE A FILTER BUBBLE
ANIMACJA / ANIMATION,
2017**

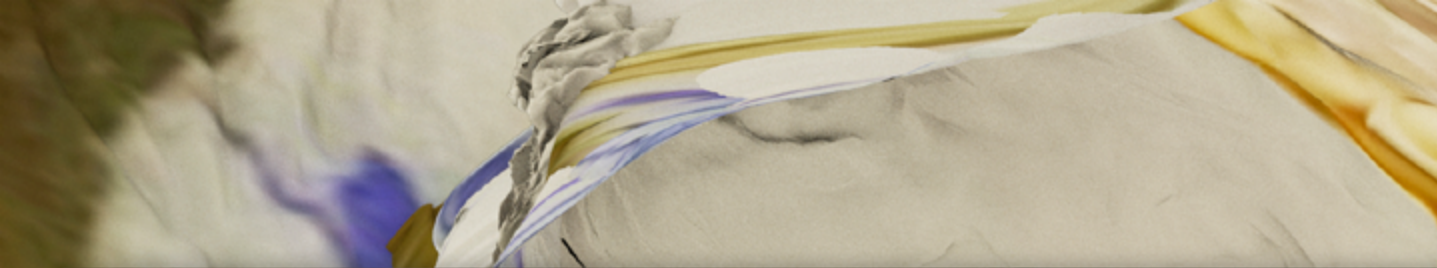
**SOON_35
DEVELOPERS MONUMENT**

31/03–19/04_2017



Urodzona w 1988 roku w Toruniu. Absolwentka kulturoznawstwa na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu (2010) oraz kierunku multimedia Akademii Sztuki w Szczecinie (2016). Zajmuje się sztuką wideo, fotografią, obiektem i performansem. Tworzy prace zaangażowane, inspirując się Internetem jako miejscem obiektywnej, demokratycznej przestrzeni wypowiedzi społecznej. Jest współtwórczynią projektu Nomadic State stanowiącego próbę utworzenia bezterytorialnego państwa. Laureatka III nagrody na wystawie (Nie)Obecność w Galerii Labirynt w Lublinie (2017), II nagrody konkursu Młode Wilki (2015), Bloom Award, Warsteiner / top 50 for video art (2014) oraz wyróżnienia Festiwal FAMA (2014).

Born in 1988 in Toruń. Graduate in Cultural Studies at Adam Mickiewicz University in Poznań (2010) and in Multimedia Studies at the Academy of Art in Szczecin (2016). Focuses on video, photography, object and performance art. Creates engaged art, inspired by the Internet as a space of impartial, democratic space of social expression. Co-author of a project entitled Nomadic State, which is an attempt to create a non-territorial state. Laureate of 3rd prize at (Non)Presence exhibition in Labirynt Gallery in Lublin 2017, 2nd prize at Young Wolves competition 2015, Bloom Award by Warsteiner / top 50 for video art 2014, honourable mention at FAMA Festival 2014.



**IWONA: RÓŻA CHODZIESKA:
SERWIS KAWOWY JAKO PRETEKST
DO ROZMOWY O ROZMYTYM AUTORSTWIE /
IWONA: RÓŻA CHODZIESKA:
COFFEE SET AS A PRETEXT TO THE CONVER-
SATION ABOUT DIFFUSED AUTHORSHIP, 2018**



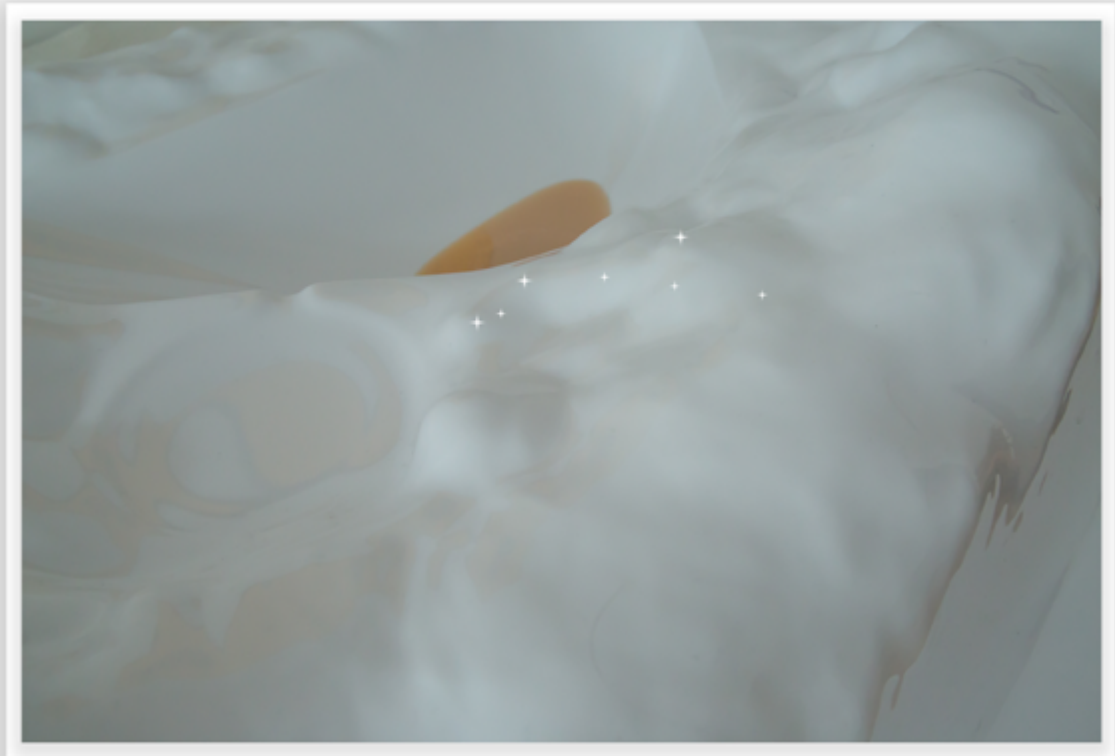


STANDARZY CZYSTOŚCI CLEANLINESS STANDARDS

2019 / instalacja, technika mieszana / installation, mixed-media

Praca powstała w wyniku refleksji nad zmieniającymi się standardami czystości - higieny ciała człowieka oraz otaczającej go rzeczywistości. Czystość definiuje społeczeństwa pod względem geograficznym - odróżnia „zachód” od krajów „trzeciego świata”, oddziela świat korporacji od przestrzeni naturalnych, a wreszcie określa status materialny. Retoryka reklam promujących środki czyszczące, przedstawia proces czyszczenia, jako coś, co determinuje poziom „kontroli” nad własnym losem. Estetyka „oczyszczania”: ciała z martwego naskórka, domu - likwidując groźne bakterie, oddziałuje na wyobraźnię, służąc kreowaniu satysfakcjonującej aury wewnętrznego samospełnienia poprzez oczyszczenie powierzchni. Czyszczenie przestrzeni przy pomocy rozmaitych detergentów - żeli, proszków, płynów, to według mnie specyfika pewnej epoki w której żyjemy, definiowalnej potrzebami, kreowanymi przez kapitalizm i jego estetykę.

The work was created as a result of a reflection on the changing cleanliness standards – the human body hygiene and the surrounding reality. Cleanliness defines societies in terms of geography – distinguishes the “West” from “third world” countries, separates the world of corporations from natural spaces, and finally specifies the financial status. The rhetoric of advertisements that promote cleaning agents describes the cleaning pro-cess as something that determines the level of “control” over one’s fate. The aesthetics of “cleaning” – dead epidermis of one’s body, one’s home – by eliminating dangerous bacteria, stimulates the imagination, serving for creation of a satisfactory aura of inter-nal self-fulfilment by cleaning surfaces. Cleaning spaces using various detergents - gels, powders, liquids – is, in my opinion, a determinant of a certain era in which we are living: which can be defined by the needs created by capitalism and its aesthetics.





11 **MACIEJ
NOWACKI**

**OBRAZY TRAKTUJĘ JAKO NOŚNIKI KODÓW
WIZUALNYCH, WYABSTRAHOWANYCH
Z RZECZYWISTOŚCI I PRZEZ TO
ZYSKUJĄCYCH NOWE ZNACZENIA**

**I TREAT PAINTINGS AS CARRIERS
OF VISUAL CODES, ABSTRACTED
FROM THE REALITY AND THUS
GAINING NEW MEANINGS**



W mojej praktyce posługuję się obrazami powstałymi w medium malarstwa, rozumianymi jako obszar negocjacji pomiędzy mną, a światem zewnętrznym. Dialog pomiędzy doświadczeniem wewnętrznym, a zewnętrzną rzeczywistością jest fundamentalny dla mojej praktyki artystycznej. Istotne jest dla mnie procesualne podejście do powstawania prac: proces buduję historię obrazu, nie będąc nigdy w pełni dostępny dla odbiorcy. Czas i wysiłek twórcy włożony w powstanie dzieła jest niemierzalny, a jednak niewątpliwie obecny, choćby jako doświadczenie. Staram się osadzić tworzone przeze mnie obrazy w aktualnej rzeczywistości, poprzez odniesienia do aktualnej cyrkulacji, produkcji i konsumpcji obrazów i rzeczy oraz wiedzy i emocji. W tym celu przywołuję zarówno aktualne obrazy i sposoby ich tworzenia, jak również te obecne w całej przestrzeni historii. W tym procesie istotne jest dla mnie powracanie do tych wątków historycznych, które mogą mówić nie tylko o przeszłości a również o czasach obecnych. Jestem zainteresowany materialnym aspektem medium malarstwa – jego fizycznością i zmysłowością – i potencjałem jaki posiada ono w kontekście obrazu cyfrowego. Obrazy traktuję jako nośniki kodów wizualnych, wyabstrahowanych z rzeczywistości i przez to zyskujących nowe znaczenia. Obrazy rzeczy są obrazami rzeczy, a nie rzeczami samymi w sobie, i choćby to umożliwiałoby uzyskanie dystansu do otaczającego nas świata, a także próbę wyobrażenia go sobie w inny sposób.

In my practice, I make use of images created in the medium of painting, understood as an area of negotiations between me and the outside world. The dialogue between the inner experience and the outside reality is a foundation of my artistic practice. The processual approach to work creation is significant for me – the process builds the story of the painting, without being ever fully available to the recipient. The author's time and effort in the work creation is not measurable yet undoubtedly present, even as an experience. I try to embed the images I create in the current reality through references to the current circulation, production and consumption of images and things as well as knowledge and emotions. For this purpose, I invoke both current images and methods of their creation and those present in the whole history. What is significant in this process is returning to those historical threads that can speak not only about the past but also about the present times. I am interested in the material aspect of the medium of painting – its physicality and sensuality – and the potential it has in the context of digital images. I treat paintings as carriers of visual codes, abstracted from the reality and thus gaining new meanings. Images of things are images of things, not things in themselves and even this enables achieving a distance from the surrounding world, and an attempt to imagine it in a different way.

SOON_25



23/10–20/11_2015



**BERLIN CHAIR SPLIT,
WYSTAWA / EXHIBITION:
TRIPLE BED, DOUBLE SCOTCH,
ONE PAIR OF SHOES, HOTEL POLONIA,
POZNAŃ, 2018**

**SOON_25
SIATKA / NET**

Urodzony w 1991 roku w Poznaniu. Absolwent Malarstwa w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu oraz Nowych Mediów w Akademii Sztuki w Szczecinie. Dyplom z wyróżnieniem, zrealizowany w Pracowni Działań Multimedialnych prof. Agaty Michowskiej oraz 3 Pracowni Obrazu prof. Wojciecha Łazarczyka (2016). W latach 2013-2017 współtworzył kolektyw Silverado wraz z Martą Hryniuk i Martą Węglińską. Artysta wizualny, porusza się w mediach takich jak malarstwo, instalacja oraz praca z obiektem. Brał udział w interdyscyplinarnej rezydencji artystycznej Focus + Indonesia (2014). Laureat II nagrody w konkursie Promocje 2016.

Born in 1991 in Poznań. Graduate in Painting at the University of Arts Poznań and in New Media at the Academy of Art in Szczecin. Graduation project cum laude completed at Professor Agata Michowska's Studio of Multimedia Activities and Professor Wojciech Łazarczyk's 3rd Image Studio (2016). Ran the Silverado collective together with Marta Hryniuk and Marta Węglińska in 2013-2017. Visual artist, who works with such media as painting, installation and object art. Participated in the Focus + Indonesia interdisciplinary artist- in-residence program (2014). Laureate of 2nd prize in the Promotions 2016 contest.





WYSTAWA DE SPIEGEL,
RAZEM Z MARTĄ HRYNIUK,
PRACE: NO TITLE - MOZAIKA,
GERRIT RIETVELD CHILD'S HIGH
CHAIR - OBRAZ, PIET MONDRIAN
SALON DE MADAME B - KOCYK

EXHIBITION DE SPIEGEL
TOGETHER WITH MARTA HRYNIUK,
WORKS: NO TITLE - MOSAIC,
GERRIT RIETVELD CHILD'S HIGH
CHAIR - PICTURE, PIET MONDRIAN
SALON DE MADAME B - BLANKET

GALERIA SKALA,
POZNAŃ 2018

FOT. TOMASZ KOSZEWNİK

LAND OF GODS AND MONSTERS

2019 / cykl 8 obrazów, olej, akryl na płótnie

/ cycle of 8 paintings, oil, acrylic on canvas

Obrazy z cyklu *Land of Gods and Monsters* konstruuja fikcyjne uniwersum, w którym elementy świata wirtualnego i rzeczywistego mieszają się ze sobą. Zastanawiam się nad wpływem fikcji na rzeczywistość, nad rzeczywistym statusem fikcji. W tym ujęciu, obraz świata staje się heterogeniczną, płynną strukturą, w której nie możemy już odróżnić wizerunków „realnych” od „wirtualnych”, ponieważ przenikają się one wzajemnie. Obraz świata, tak jak i nasze ciała, staje się hybrydą, łączącą to, co naturalne z nienaturalnym. Używam wyobrażeń emocji, sytuacji, czy wartości, w celu podważenia ich zadanych lub domniemanych znaczeń. Wykorzystuję zarówno przedstawienia współczesne jak i historyczne, umożliwiając ich koegzystencję. Moja praca polega na przechwytywaniu wizerunków aktywnych w świecie zewnętrznym i konstruowania na ich podstawie alternatywnej opowieści, która umożliwi refleksję nad aktualną kondycją świata. Podtrzymuję w mocy nierozstrzygalny konflikt pomiędzy iluzyjnymi możliwościami malarstwa, a jego fizycznością i dwuwymiarową płaszczyzną.

The paintings from the *Land of Gods and Monsters* cycle construct a fictitious universe, in which elements of the virtual and of the real world are mixed one with another. I ponder on the influence of fiction on the reality, on the real status of fiction. In this approach, the world image becomes a heterogeneous, fluid structure, in which we can no longer distinguish “real” images from “virtual” ones because they permeate one another. The world image, just like our bodies, becomes a hybrid combining the natural with the unnatural. I use notions of emotions, situations or values to undermine their predetermined or alleged meanings. I use both contemporary and historical presentations, allowing them to coexist. My work is about capturing images that are active in the outside world, and constructing an alternative story on their basis that lets us reflect on the current condition of the world. I uphold the unresolvable conflict between illusory possibilities of painting and its physicality.

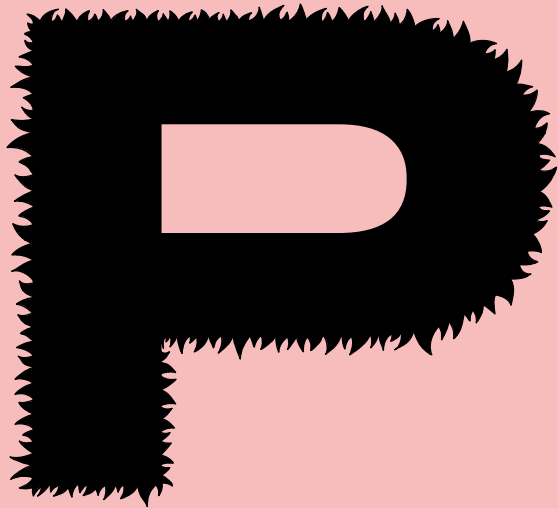
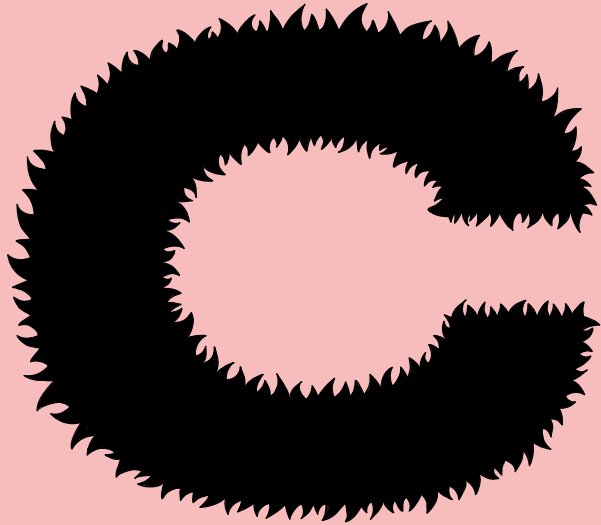


**HANGIN' OUT,
Z CYKLU/ FROM THE CYCLE:
LAND OF GODS AND MONSTERS /
AKRYL I OLEJ NA PŁÓTNIE,
ACRYLIC, OIL ON CANVAS,
2019**



BEZ TYTUŁU / NO TITLE,
PASTELE OLEJNE,
AKRYL I OLEJ NA PŁÓTNIE /
OIL PASTELS, ACRYLIC,
OIL ON CANVAS,
2018





12

**CYRYL
POLACZEK**

**WPLYW NA TO, CO ROBIĘ MAJĄ NIEJASNE
HISTORIE, KTÓRE SŁYSZĘ, SCENY Z FILMÓW,
CZYTANE TEKSTY, LITERATURA**

**WHAT I DO IS AFFECTED BY UNCLEAR
STORIES I HEAR, SCENES FROM FILMS,
TEXTS I READ, A LITERATURE**



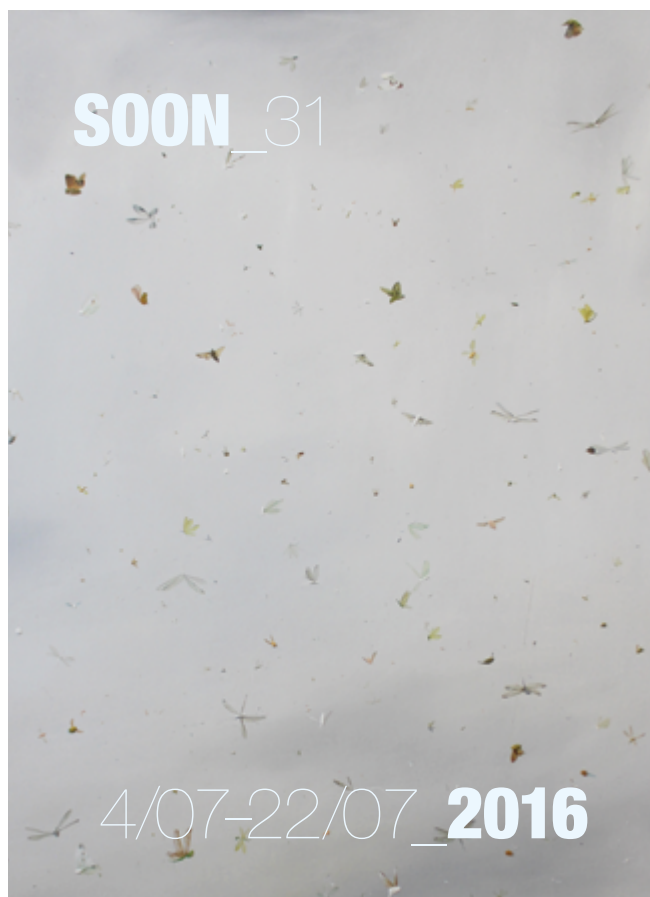
Wpływ na to, co robię mają niejasne historie, które słyszę, sceny z filmów, czytane teksty, literatura. Ostatnio zastanawia mnie jak bardzo mgliste pojęcie mam o procesach, urządzeniach i sprzętach, które mnie na co dzień otaczają. Poprzez skojarzenia i własną symbolikę staram się w swoich pracach te zjawiska tłumaczyć. Obrazy składają się na cykle, luźno połączone tematem i formą. Po czasie długich zmagani malowania, a w zasadzie rysowania w grubej warstwie farby, wróciłem do klasycznej techniki. Gładko kładzionych plam, laserunków, do miękkiego jak dym sfumato zacierającego wyrazistość konturów. Nie wiem jak długo to potrwa, forma prac, które robię, często się zmienia, staram się nie przywiązywać do stylu. Malarstwo, które jest skrajnie indywidualną czynnością, nie jest jedyną artystyczną aktywnością, jakiej się podejmuję. Ważna dla mnie jest działalność w ramach *Potencji* - grupowych działań prowadzonych z Karoliną Jabłońską i Tomaszem Kręcickim. *Potencja* jest pretekstem do realizowaniu się w kuratorowaniu wystaw, tworzeniu scenografii, rzeźb, obiektów, produkcji filmów, muzyki, aktorstwie, etc.

What I do is affected by unclear stories I hear, scenes from films, texts I read, literature. I have recently wondered about the faint idea I have of the processes, devices that surround me every day. I try to explain these phenomena in my works by means of associations, my own symbolism. Paintings make up cycles, which are connected loosely by a similar topic, form. After long struggles in painting in a thick paint layer, drawing in it, I returned to classical painting, smoothly applied stains, glaze. I don't know how long this will last, the form of works I make changes often, I try not to become attached to a style. Painting, which is an extremely individual task, is not the only artistic activity I undertake. What I find important is my participation in *Potencja* - group actions performed together with Karolina Jabłońska and Tomasz Kręcicki. *Potencja* is a pretext for fulfilment in curating exhibitions, creating stage designs, sculptures, objects, producing films, music, acting, etc.





ŻARÓWKA / BULB,
OLEJ NA PŁÓTNIE /
OIL ON CANVAS, 2018



STRONA OBOK / NEXT PAGE:
MANICURE,
OLEJ NA PŁÓTNIE /
OIL ON CANVAS, 2018

SOON_31
CHMARA / SWARM



Urodzony w 1989 roku w Zielonej Górze. Studiował na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (2008-2010) oraz na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (2010-2014). Stypendysta Erasmus na Universität der Künste w Berlinie (2013). Zwycięzca 11. edycji Konkursu Artystyczna Podróż Hestii (2013), rezydencja w Nowym Jorku. Wraz z Karoliną Jabłońską i Tomaszem Kręcickim współtwórca Galerii Potencja i Studia Filmowego Potencja.

Born in 1989 in Zielona Góra. Studied at the Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Gdańsk (2008-2010) and at the Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Krakow (2010-2014). Holder of Erasmus scholarship at the Universität der Künste, Berlin (2013). Winner of 11. edition of Hestia Artistic Journey (2013), residency in New York. Co-founder of Potencja Gallery and Potencja Film Studio, together with Karolina Jabłońska and Tomasz Kręcicki.





**FLĄDRA / FLOUNDER,
OLEJ NA PŁÓTNIE /
OIL ON CANVAS, 2018**

LAST SUMMER

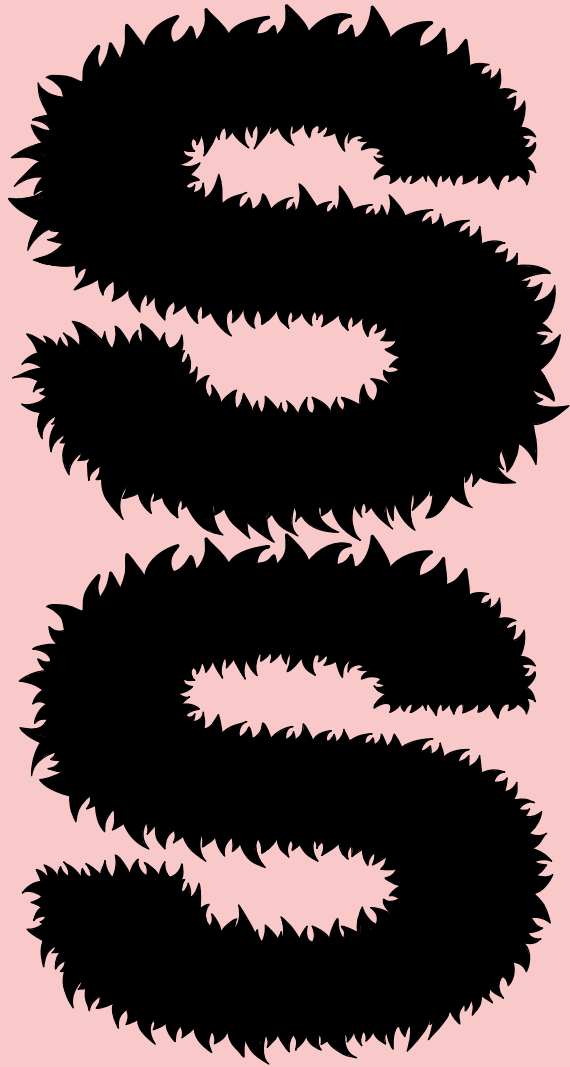
2019 / cykl 7 obrazów, olej na płótnie / cycle of 7 paintings, oil on canvas

Wpływ na to, co robię mają niejasne historie, które słyszę, sceny z filmów, czytane teksty, literatura. Ostatnio zastanawia mnie jak bardzo mgliste pojęcie mam o procesach, urządzeniach i sprzętach, które mnie na co dzień otaczają. Poprzez skojarzenia i własną symbolikę staram się w swoich pracach te zjawiska tłumaczyć. Obrazy składają się na cykle, luźno połączone tematem i formą. Po czasie długich zmagani malowania, a w zasadzie rysowania w grubej warstwie farby, wróciłem do klasycznej techniki. Gładko kładzionych plam, laserunków, do miękkiego jak dym sfumato zacierającego wyrazistość konturów. Nie wiem jak długo to potrwa, forma prac, które robię, często się zmienia, staram się nie przywiązywać do stylu.

What I do is affected by unclear stories I hear, scenes from films, texts I read, literature. I have recently wondered about the faint idea I have of the processes, devices that surround me every day. I try to explain these phenomena in my works by means of associations, my own symbolism. Paintings make up cycles, which are connected loosely by a similar topic, form. After long struggles in painting in a thick paint layer, drawing in it, I returned to classical painting, smoothly applied stains, glaze. I don't know how long this will last, the form of works I make changes often, I try not to become attached to a style.



KOLEGA / COLLEAGUE
Z CYKLU / FROM SERIES: LAST SUMMER,
OLEJ NA PŁÓTNIE / OIL ON CANVAS, 2019



13

**STACH
SZUMSKI**

**POCZĄTEK MOJEGO DOŚWIADCZENIA JAKO
ARTYSTY WIZUALNEGO ZAWDZIĘCZAM
GRAFFITI**

**THE BEGINNING OF MY PRACTICE AS
A VISUAL ARTIST IS OWED TO GRAFFITI**



Początek mojego doświadczenia jako artysty wizualnego zawdzięczam graffiti. W swojej praktyce malarskiej nie startem się z akademizmem, przez co udało mi się ominąć tradycyjne metody obrazowania. Sięgam do różnych technik, od rysunku po grafikę 3d, wideo i instalację. Poruszam się po kilku płaszczyznach równoległe, od czysto intuicyjnych działań abstrakcyjnych, po bardziej ukontekstwowione i krytyczne formy komentujące w mniej lub bardziej bezpośredni sposób otaczającą mnie lub odległą rzeczywistość. W 2015 roku założyłem wspólnie z Karoliną Mełnicką nomadyczne mikro-państwo Nomadic State. Ten projekt jest wynikiem naszych zainteresowań oddolną, samoorganizowaną polityką oraz mikro-państwami jako strukturą administracyjną, oraz nomadyzmem i wszelkimi formami aterytorialności. Eksplorujemy interesujące nas obszary geograficzne i kulturowe, które stanowią dla nas bodziec do powstawania kolejnych realizacji. W ramach projektu *Tourrorism Allinclusive* w 2017 roku dokumentowaliśmy opuszczone kompleksy hotelowe u wybrzeży południowego Synaju, trapionego w ostatnich latach aktywnością ISIS. Każda wspólna podróż stanowi dla nas formę projektu, misji oraz ma bezpośredni wpływ na nasze artystyczne praktyki.

The beginning of my practice as a visual artist is owed to graffiti, I have never clashed with academism in my painting practice, thanks to which I managed to skip the traditional imaging methods. I reach for various techniques, from drawing to 3D graphics, video and installation. I move simultaneously on multiple planes, from purely intuitive abstract actions to more contextualised and critical forms commenting in a more or less direct manner on the surrounding or remote reality. In 2015, I established a nomadic micro-country together with Karolina Mełnicka: Nomadic State. This project is a result of our interests in the bottom-up, self-organised politics and micro-countries as an administrative structure, as well as nomadism and all forms of aterritoriality. We explore the geographic and cultural areas, which are interesting to us and stimulate us to create successive works. As part of the *Tourrorism Allinclusive* project, in 2017 we documented abandoned hotel complexes on the southern Sinai coast, troubled by ISIS activity in recent years. Each travel together is a form of project or mission for us and affects our artistic practices directly.



**ŽÓĽĆ - WYSTAWA W GALERII
LAUBY W OSTRAWIE /
SOLO SHOW ŽÓĽĆ - GALERIE
LAUBY IN OSTRAVA, 2017**





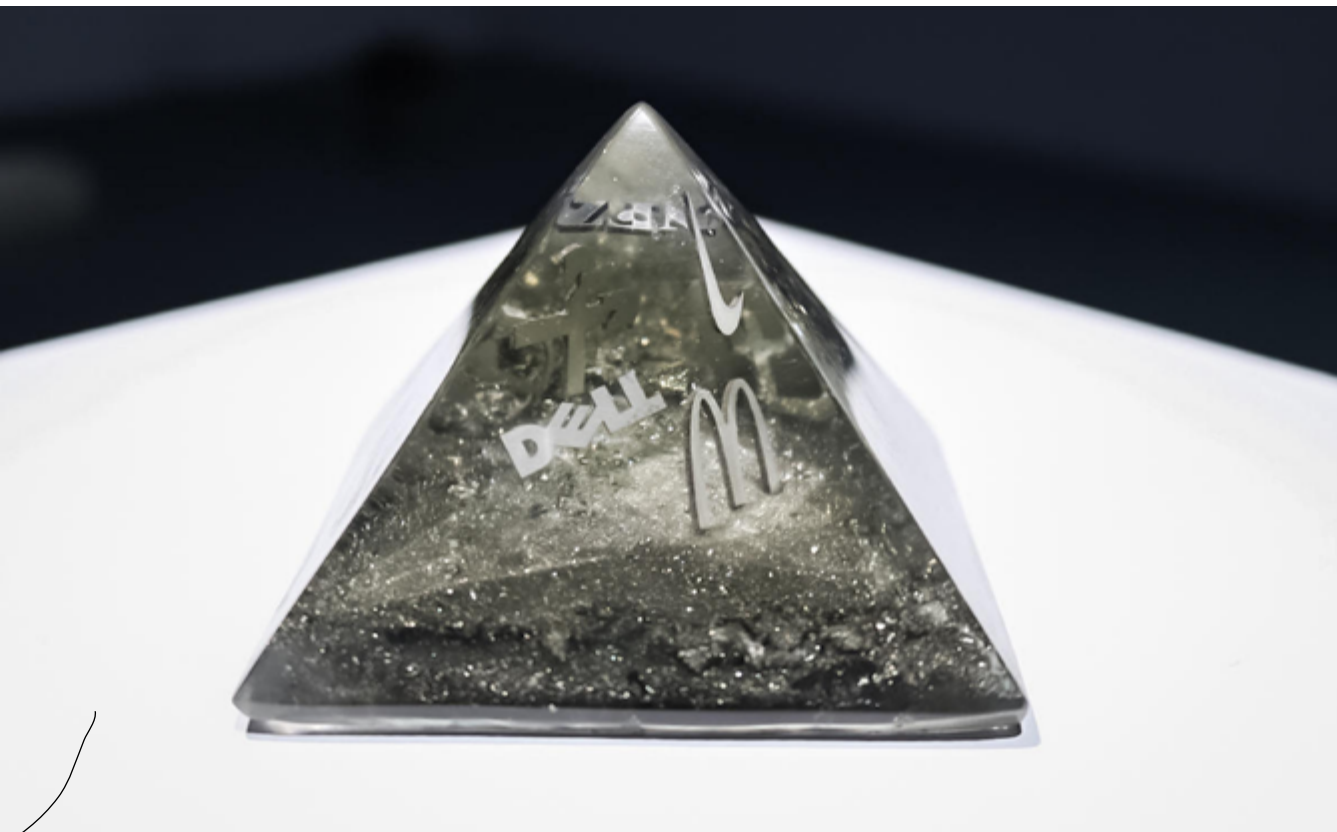
**STUDIUM
NIEDOSZŁEJ RZEŻBY
OKOŁO - NARODOWEJ /
THE STUDY OF WOULD - BE
NATIONAL SCULPTURE,
DIGITAL COLLAGE, 2016**

**KORPORGONIT /
CORPORGONITE,
OBIEKT / OBJECT, 2015**

**SOON_36
KONSUMPCJOKULTYZM /
CONSUMERCULTISM**



9/06—30/06 **2017**



Urodzony w 1992 roku w Gdańsku. Absolwent studiów licencjackich Wydziału Sztuki Mediów na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, w pracowni malarzkiej dr Pawła Susida. Od 2015 roku współtwórca projektu *Nomadic State*, projektu mikropaństwa bezterytorialnego. Artysta wizualny, którego twórczość jest wielopłaszczyznowa, od działań konceptualno-interaktywnych z krytycznym spojrzeniem na wyplukaną z folkloru estetykę krajów pierwszego świata, po czysto intuicyjne praktyki wizualne. Zajmuje się malarstwem, grafiką cyfrową, tworzy instalacje oraz projekty site-specific. W 2017 roku prezentował swoją solową wystawę *Prognoza dla czasów po-termomodernizacyjnych* w CSW Zamek Ujazdowski Project Room.

Born in 1992 in Gdańsk. Earned his Bachelor's degree at the Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw, at Doctor Paweł Susid's Painting Space Studio. Developing the *Nomadic State*, a non-territorial microstate project, since 2015. Visual artist with a multiplanar creative focus, ranging from conceptual and interactive activities with critical insights into the folklore-less aesthetics of the First World countries, to purely intuitive visual practices. Works with painting, digital graphics. Creates installations and site-specific projects. Presented his solo exhibition titled *Forecast for post-thermal-upgrading times* at Ujazdowski Castle CCA Project Room in 2017.



**FRAGMENTY WYSTAWY
METROSEKSUALNY HUSARZ
W GALERII RÓŻNIA /
METROSEXUAL HUSAR -
DETAILS FROM SOLO SHOW
RÓŻNIA GALLERY, 2016**



KIERPCE DEGENERACJI KIERPCE* OF DEGENERATION

2019 / instalacja, drewno / instalacja, wood

Projekt odwołuje się do problemu degradacji estetyki ludowej, tu ściśle z obszaru Podhala, w kontekście popularyzacji turystyki i kultury „pamiątkarstwa”. Ma na celu obnażenie demoralizacji tradycji wizualnych w relacji z kapitalizmem „souwenirowym”, czyli „produkcją lokalnej kultury”. Generowane z taką intencją formy lokalnej kultury ludowej zaspokajają potrzeby turystów, są przystosowane do ich wyobrażeń na jej temat. Miernikiem komercjalizacji sztuki ludowej Podhala jest ciągnący się wzdłuż zakopiańskich Krupówek rząd straganów oferujących nie zawsze „ludowe” rękodzieło. W moim przypadku zainteresowanie estetyką sztuki ludowej Podhala ma bardzo osobiste podłoże, ponieważ większość życia spędziłem w Karkonoszach, w których w ramach poprywatyzacyjnego rozrostu turystyki komercyjnego na straganach zaczęły się pojawiać elementy związane estetycznie i tożsamościowo z Podhalem. Skupiłem się na estetyce pirografii (wypalaniu w drewnie), naczelnego elementu amputowanego rękodzieła. Instalacja ujmuje symboliczne paradoksy związane z najbardziej oddalonymi od ludowych tradycji treściami, które jednak w rozrachunku techniczno-formalnym dalej nawiązują do kultury wizualnej Podhala.

The project refers to the problem of degradation of folk aesthetics, more specifically from the Podhale region, in the context of popularisation of tourism and culture of souvenir industry. Its aim is to expose the demoralisation of visual traditions in relation to the “souvenir” capitalism, that is “production of local culture.” The forms of local culture generated with such an intention satisfy the needs of tourists, are tailored to how they imagine it. The commercialisation of Podhale’s folk art can be measured with the row of stalls along the Krupówki boulevard in Zakopane, offering not always “folk” handicraft. In my case, the interest in the aesthetics of Podhale’s folk art has a very personal background since I spent most of my life in the Giant Mountains, where the post-privatisation expansion of commercial tourism brought such items into the stalls that were associated with Podhale in terms of aesthetics and identity. I focused on the aesthetics of pyrography (burning in wood), the primary element of the amputated handicraft. The installation demonstrates the symbolic paradoxes related to such contents that are most remote from the folk tradition, but still allude to the visual culture of Podhale residents, technically and formally.



**KIERPCE DEGENERACJI /
KIERPCE OF DEGENERATION,
DETAL / DETAIL, 2019**

[REDACTED]



FUNDACJA RODZINY STARAKÓW

Fundacja Rodziny Staraków zainaugurowała swoją działalność w grudniu 2008 roku. Główną misją Fundacji jest idea wspierania i promowania młodych, zdolnych ludzi, tworzenia dla nich optymalnych warunków rozwoju oraz pomoc w realizacji ich marzeń i pomysłów na życie. Celem jest także umożliwienie dostępu do najnowszych osiągnięć nauki, techniki, kultury oraz aktywizacja różnych społecznie grup młodzieży. Fundacja to rezultat przemyśleń, obserwacji i dotychczasowej działalności pomysłodawcy i założyciela – Jerzego Staraka, który od lat znany jest ze swojego zaangażowania dobroczynnego oraz szeroko zakrojonej działalności w zakresie społecznej odpowiedzialności biznesu. W 2012 roku Fundacja Rodziny Staraków powołała Spectra Art Space, profesjonalnie przygotowaną instytucję kulturalną, która realizuje cele Fundacji w zakresie mecenatu kulturalnego oraz aktywnie wspiera młodych polskich artystów. Anna i Jerzy Starakowie są właścicielami jednej z największych i najważniejszych kolekcji polskiej sztuki.

STARAK FAMILY FOUNDATION

The Starak Family Foundation started its activity in December 2008. The Foundation's main goal is to support and promote young, talented people, provide them with optimal conditions for development, and to help them fulfill their dreams and ideas for life. The Foundation also aims to provide access to the latest achievements of science, technology, culture and at stimulating various social groups of young people. The Foundation is the result of reflections, observations and activity to date of the architect and founder, Jerzy Starak, who for many years now has been known for his involvement in charity work. In 2012, the Starak Family Foundation established Spectra Art Space, a cultural institution prepared in a professional manner, which is entrusted with the implementation of the Foundation's goals with regard to patronage of the arts, as well as with the implementation of the mission to support young Polish artists. Anna and Jerzy Starak own one of the largest and most significant private art collections in Poland.

SOON

SOON to projekt zainaugurowany przez Fundację Rodziny Staraków oraz kuratorkę Spectra Art Space Anię Muszyńską w 2013 roku, jako otwarte miejsce dla eksperymentu, dedykowane debiutującym artystom, studentom i absolwentom uczelni artystycznych do 30 roku życia. Prezentowane prace uwzględniają zarówno specyfikę architektury oraz funkcji budynku Spectra, wpisując się w nurt site-specific, jak i wskazują na istotne zagadnienia społeczne, odzwierciedlając stan dzisiejszych zainteresowań młodych ludzi. Realizacja projektu SOON w formie cyklicznych pokazów tworzy dynamiczny obraz rzeczywistości tu i teraz z perspektywy najmłodszego pokolenia twórców. Jest okazją do dialogu z generacją otwartego, liberalnego świata nowych technologii i nowych metod komunikacji.

SOON

Inaugurated in 2013 by the Starak Family Foundation and Ania Muszyńska, the curator of Spectra Art Space, SOON is a project intended to be an open space for experimentation, dedicated to artists making their debut, art university students and graduates under 30. The presented works take into account both the architecture and the function of the Spectra building, and fit squarely into the site-specific trend. Furthermore, they point to significant social and political issues, reflecting the state of today's thoughts and interests of young people. The implementation of the SOON project, in the form of a series of performances, aims to create a dynamic picture of reality, here and now, from the point of view of the youngest generation of artists. It provides an opportunity for a dialogue with the generation of an open, liberal world of new technologies and new communication methods.

FORCE FIELD**EMERGING POLISH ARTISTS****8.05. - 15.09.2019****OFICINE 800,****FONDAVENTA S.BIAGIO,****GIUDECCA, VENICE****ARTYŚCI****ARTISTS:**

NORBERT DELMAN, MAŁGORZATA GOLISZEWSKA, BARTEK GÓRNY,
LAURA GRUDNIEWSKA, MARTA HRYNIUK, KORNEL JANCZY, TOMASZ
KOSZEWNIAK, DOROTA KOZIERADZKA, MAGDALENA ŁAZARCZYK, KARO-
LINA MEŁNICKA, MACIEJ NOWACKI, CYRYL POLACZEK, STACH SZUMSKI

FUNDATORZY**FOUNDERS:**

Anna i Jerzy Starak

MECENAS I ORGANIZATOR**PATRON AND PROMOTER:**

Fundacja Rodziny Staraków

www.starakfoundation.org

PREZES ZARZĄDU FUNDACJI**PRESIDENT OF THE BOARD OF THE FOUNDATION:**

Elżbieta Dzikowska

KURATORKA**CURATOR:**

Ania Muszyńska

ZESPÓŁ**TEAM:**

Magdalena Marczak-Cerońska

Kama Kieremkamp

KONCEPCJA I REDAKCJA KATALOGU

THE CONCEPT AND CONTENT EDITOR OF THE ALBUM:

Fundacja PSW Promocji Sztuki Współczesnej

www.fpsw.org

UKŁAD GRAFICZNY KATALOGU

LAYOUT OF THE ALBUM:

Marta Krysińska

ŹRÓDŁA REPRODUKCJI I TEKSTÓW

SOURCES OF REPRODUCTIONS AND TEXTS:

Dzięki uprzejmości artystów

Courtesy of the artists

Hermann Hesse, Siddhartha

str. 44, przet./trans. M. Łukasiewicz, Poznań 1988

str. 45, przet./trans. Hilda Rosner, New York 1951

PRZEKŁAD NA JĘZYK ANGIELSKI

TRANSLATION TO ENGLISH:

Wojciech Makowski

Marta Hryniuk (str. 74-83)

Specjalne podziękowania zechcą przyjąć / Special thanks to :

Ewa Górniak Morgan

Robert Morgan

©Fundacja Rodziny Staraków

Bobrowiecka 6

00-728 Warszawa

www.starakfoundation.org

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących nagrywających i innych bez pisemnej zgody właściciela praw autorskich.

All rights reserved. No part of this publication or the content on it may be reproduced, stored or transmitted in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying, recording or other-wise, without full attribution.

ISBN 978-83-64381-10-2

WARSZAWA | WARSAW 2019

